Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Cổ động

Năm thứ tư • Số 108 • 3 đồng • CHỦ NHỰT 8, THỨ HAI 9-1-67

HÔM NAY : ĐẶC BIỆT KỊCH TRƯỜNG

bình minh

CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY

CHỦ-NHIỆM : VÕ-VĂN-ỨNG — CHỦ-BÚT : QUỐC-ẤN — TỔNG THƯ-KÝ TOÀ-SOẠN : LÊ-HIỀN

TOÀ SOẠN VÀ TRỊ SỰ : 211 Nguyễn Thái Học Saigon — Điện thoại : 21.505 — 25.505 — HỘP THƯ : 219

THÁI-ĐỘ MỸ ĐỐI VỚI LỜI TUYÊN BỐ CỦA MAI-VĂN-BỘ

HY-VỌNG NHƯNG CHO RẰNG KHÔNG THỰC TẾ

Còn «kẹt» một yếu sách của Hà Nội : buộc thừa nhận MTGPMN là đại diện

HOA THỊNH ĐỐN (UPI). — Tòa Bạch Cung và Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ hiện giữ một thái độ hy vọng đối với các lời tuyên bố của Bắc Việt.

Tuy nhiên, các viên chức Hoa Kỳ đã cho hay là lời tuyên bố của Mai văn Bộ, cho rằng Bắc Việt có thể cứu xét một vài sự liên lạc với Hoa kỳ chấm dứt dội bom Bắc Việt thiệt hoàn toàn không thực tế.

Lời tuyên bố của Mai văn Bộ và các nhận định trước đó của Phạm văn Đồng đều nêu trong khuôn khổ đã được Hà Nội vạch ra nhiều lần. Các lời tuyên bố đó bao gồm một yêu sách là Hoa kỳ nên thừa nhận «Mặt Trận Giải Phóng Quốc gia» (Việt Cộng) là đại diện chính đáng của nhân dân Nam VN.

Đây là một yêu sách mà Hoa kỳ không có ý định chấp thuận và bất cứ dấu hiệu nào quanh quẩn vào yêu sách này không được cứu xét tại Hoa Thịnh Đốn.

Ba lý do thay đổi của Hà Nội.

Các nhà ngoại giao tại Hoa thịnh-Đốn đã nhận thấy có ba lý do mà Hanoi thay đổi lập trường trong tuần này. Các nhà ngoại giao cho rằng có thể Bắc Việt :

1.— Hiện vừa soạn bày tỏ một vài sự nhượng bộ đặc biệt để nỗ lực đến hòa hội nghị hòa bình, mặc dù những điều của Bắc Việt đưa ra thiệt quá xa và không thể cứ sự thay đổi nào cả.

2.— Đưa ra đường lối tuyên truyền để lôi kéo sự ủng hộ của quốc tế.

3.— Có thể các quả bom bay thật cao để thăm dò phản ứng từ T.C đối với việc có thể nhượng bộ, mà sự nhượng bộ này có thể trong vòng cứu xét.

Cầm trưởng tại Hoa Thịnh Đốn là Hà Nội có thể không chắc chắn như thế kỷ vì vậy đã hiểu nay vẫn là kẻ nắm trọn quyền tại Bắc Kinh và phần từ nào, phe quân sự Lâm Bưu hay nhóm ôn hòa hơn sẽ chiếm thắng lần đầu.

Khuynh hướng của các viên chức Hoa kỳ nhằm bác bỏ ý nghĩ về lời tuyên bố của Mai văn Bộ, Phạm văn Đồng, bắt nguồn một phần lớn từ

XEM TIẾP S TRANG 4

Sau khi Mai văn Bộ đưa ra hai điểm ở Ba Lê

Thiếu Tướng Kỳ tuyên bố VỀ SỰ THAY ĐỔI THÁI ĐỘ CỦA BẮC-VIỆT

☆ THƯƠNG THUYẾT CŨNG CÓ Ý NGHĨA LÀ THẮNG TRẬN NẾU..

SAIGON (AFP). — Ấm chỉ những lời tuyên bố mới đây của ông Phạm văn Đồng tại Hà Nội và ông Mai văn Bộ tại Paris, Thiếu Tướng Nguyễn Cao Kỳ vừa tuyên bố rằng sự thay đổi thái độ đó những lời tuyên bố ấy đặc lộ chứng tỏ «Bắc Việt khốn đốn ở những trận oanh tạc». «Họ nhận thấy bên ta mỗi ngày một trở nên mạnh hơn».

T.T. Kỳ thêm rằng V.N và Hoa Kỳ phải đi đến thắng trận. Ông nói rõ rằng không phải ông chỉ nghĩ tới sự chiến thắng quân sự mà «đối với chúng tôi, thắng trận tức là sự bảo đảm được nền độc lập, tự do của Miền Nam, và sự chiến thắng cũng có thể đạt được bằng thương thuyết sau giai đoạn quân sự».

«Đối với tôi, việc mở cuộc thương thuyết cũng có nghĩa là thắng trận nếu đó là con đường đi tới hòa bình

XEM TIẾP A TRANG 4

Số này đặc biệt quan tâm

6 trương lớn

3 Đồng

với những bài viết về chánh trị quân sự và quốc nội

• BẠN NHỚ XEM NOT

Trương 3 :

MỸ NGA SẼ TÍNH SAO KHI TRUNG CỘNG thử bom Nguyên tử

của TRẦN-TẤN-QUỐC

Một chuyên viên Anh về Trung Cộng tiên đoán

VƠ MAO-TRACH-ĐÔNG SẼ LÀ CHỦ-TỊCH T.C.

chớ không phải Lâm-Bưu

Đức Giáo Hoàng kêu gọi T.C. tái lập liên lạc với C.G. La Mã

LUÂN ĐÔN (AP). — Hôm thứ Năm, một chuyên Anh về các vấn đề Trung Hoa tiên đoán vợ của Mao Trạch Đông có thể sẽ kế vị Mao trong chức vụ lãnh đạo tối cao Trung Cộng.

Ông Roderick Mac farquhar viết trong tuần báo khuynh tả « New Statesman » rằng bộ trưởng quốc phòng Lâm Bưu hiện nay được sắp xếp hàng thứ nhì sau Mao Trạch Đông, có thể sẽ chỉ tạm thời kế vị Mao trong một thời gian. Theo ông ông Mac farquhar, nếu động như vậy, vợ của Mao Trạch Đông là Chiang Ching có thể sẽ lãnh đạo Trung Cộng.

Ông Mac Farquhar ghi lại những bước tiến của Chiang Ching trong cuộc tranh giành với vợ của chủ tịch Lưu thiếu Kỳ và vợ thủ tướng Châu En Lai. Ông viết : «Vợ của Mao có những vai trò quan trọng hơn chớ không phải chỉ có quyền đăng trả cho những thượng khách Albanin. Ngài sao của bà này đang lên có thể làm cho người Trung Hoa ôn vương tổng khứ nhớ lại

XEM TIẾP O TRANG 4

THÊM 2 MIG 21 CỦA BẮC VIỆT bị bắn rớt

SAIGON Các phi cơ Hoa Kỳ trong ngày 0-1 lại bắn thêm 2 chiếc Mig-21 của CS Bắc Việt. Như vậy kể từ đầu năm đến nay, BV đã bị cả thảy 9 chiếc Mig21.

Hai chiếc Mig21 bị hạ trong ngày hôm qua khi 1 trận không chiến đã đã xảy ra tại vùng Tây bắc Hà Nội, những chiếc phi

XEM TIẾP N TRANG 4

Tình Hình CHIẾN-SỰ

2 TƯỚNG CAO VĂN VIÊN VÀ WESTMORELAND QUAN SÁT HÀNH QUÂN

SAIGON (VTX). — Trung Tướng Cao văn Viên, Tham Mưu Trưởng Quân đội Việt Nam Cộng Hòa và Tướng William C. Westmoreland hồi 11 giờ ngày 6-1-1967 tại Soài bom Twejtma nơi đặt bộ Tư lệnh hành quân hỗn hợp Việt Mỹ trong trình sự cuộc hành quân đã bị Sông Thần Đốc Hoàn 5 của Thủy Quân Lục chiến Việt Nam và Hoa Kỳ của khai diễn sáng 6-1.

Đây là một cuộc hành quân hỗn hợp Việt Mỹ đầu tiên tại vùng 4 Chiến thuật, nhằm tiêu hủy căn cứ quan trọng của Việt Cộng tại Thạnh Phong thuộc tỉnh Kiến Hòa.

Cũng trên soài bom này, những nhân vật của Trung tướng Lê Nguyên Khang đã cho biết thêm rằng, Thủy quân Lục chiến Việt Nam xử dụng những phương tiện tối tân và rất khó nghiệm về kỹ thuật để bổ chuyên môn của Thủy Quân Lục Chiến Mỹ, một binh chủng ưu tú trong Quân Lực Hoa kỳ đã từng nổi danh vì những trận chiến thế giới.

XEM TIẾP B TRANG 4

Rạp REX báo động lúc 2 giờ khuya

SAIGON. — Khoảng 2 giờ 10 sáng 6-1 điện thoại viên gác tại phòng điện thoại cơ xá Mỹ kiều tại rạp xi nê Rex đường Nguyễn Huệ báo động tình trạng có kẻ đặt bom trong cơ xá. Sau khi được điện thoại báo tin, quân cảnh Mỹ và cơ quan an ninh Việt Mỹ đến nơi vây cơ tất cả người Mỹ trong cơ xá nay. Nhân viên Cảnh sát cũng có lập tốt cả các con đường lân cận.

Chuyên viên vô chất nổ công đến nơi lên theo với dây điện tắt nguồn tổng cầu điện cơ, và thấy ra chỉ là sợi dây điện bị đứt rớt xuống trong phòng điện thoại cho không có chất nổ gì cả.

Sự thật về tăng nổ chiều ngày 5-1-67

GIA ĐỊNH. — Khoảng 3 giờ chiều 5-1, thình lình dân chúng ở Đô thành và Gia định, bỗng nghe 1 tiếng nổ vang rền, nhà cửa kêu rung rinh, người ta cho rằng có mìn nổ đâu đây.

Chúng tôi đã hỏi được biết, tiếng nổ ấy là do người Mỹ đặt chất nổ phá vỡ 1 khối đá ở sau Nhà Bè, để sửa chữa con đường vào vùng này.

Cũng trên đó 2 viên không trung [illegible] đã lúp bắc để bom [illegible] nhau, nên tung ra trên thị trường bán Tết. Theo phân Bộ Bưu biết, thì đây là số trọng lượng vài nhiều nhất trong 1 đêm chuyến tàu chở vài ngàn tấn, để trù bán vào dịp Tết Đinh Mùi, tổng cộng chừng 3600 tấn.

Chuyến đầu tiên là chiếc Conchita vừa thả xuống bến cảng 500 tấn vải xuống bến kho 0, để nhường chỗ cho [illegible] cũng có 500 tấn vải vừa mới cập bến hôm 4-1 vừa qua

XEM TIẾP M TRANG 4

Phái đoàn giao thông vận tải Đài Bắc đến Saigon

ÔNG ỦY VIÊN GIAO THÔNG VẬN TẢI NÓI RÕ TRƯỜNG HỢP «NEO» phi cơ Pan Am trên trời

của HẢI BẰNG

SAIGON. — Bác sĩ Shen-Yi và phu nhân đương kiêm Tổng Trưởng Giao Thông Vận Tải Trung Hoa Quốc Gia đã hướng dẫn một phái đoàn gồm 2 cố vấn và 3 giám đốc và 30 chuyên viên khác của công ty Hàng Không Đài Bắc đến viếng Việt Nam Cộng Hòa hồi 2 giờ 30 trưa ngày 6-1-67 theo lời mời của Bộ Giao Thông Vận Tải VN nhân buổi lễ khánh thành đường bay Đài Bắc Saigon.

Ra tận phi trường Tân Sơn Nhất đón tiếp ông Tổng Trưởng và phái đoàn, chúng tôi nhận thấy có ông Trương văn Thanh, ủy Viên Giao Thông Vận Tải và phái nhiều nhân vật ở Tòa Đại Sứ Trung Hoa tại Saigon, cùng với một số đông các đại diện báo chí Thủ Đô.

Hợp tác kinh tế Hoa Việt

Tại phòng danh dự phi cảng Tân Sơn Nhất, ông Tổng trưởng

XEM TIẾP H TRANG 4

Phân Bộ Ký giả Thể thao bầu

CẦU THỦ ĐỒ THỚI VINH VÀ B.S. NG.-CHÍ-NHIỀU

LÀ LỰC SĨ VÀ THỂ THAO GIA SỐ 1

SAIGON. — Mới vừa tâm kỳ giả thuộc phân bộ Ký giả Thể thao, họp tại trụ sở Ủy hội Thể vận tối thứ Năm, đã bầu cầu thủ Đồ thới Vinh là lực sĩ số 1 và Bác sĩ Nguyễn chí Nhiều là Thể thao gia số 1 của năm 1966.

Đồ Thới [illegible] 26 tuổi, hiện là [illegible] tiền nhà cầu [illegible] Mưu, trong năm vừa qua đã hai lần được tuyển vào Hội tuyển túc cầu Á Châu, lần đầu hồi tháng sáu để đấu với hai đội cầu nhà nghề Anh quốc tại Mã Lai Á và lần sau hồi tháng 12 vừa qua sau Á vận hội Vọng Các để đi biểu diễn một vòng các nước Á Châu.

Điều nên gọi nhận là hồi tháng Sáu có bốn cầu thủ Việt Nam được chọn vào Hội tuyển Á Châu (Phan văn Rạng, Nguyễn văn Ngọn Nguyễn ngọc Thanh và Đồ thới Vinh) nhưng đến cuối năm chỉ còn có một mình Đồ thới Vinh, có lẽ vì thành tích kém của đội cầu Việt-Nam tại Á vận hội.

Bác sĩ Dược khoa Ng. chí Nhiều 52 tuổi, hiện là chủ tịch Ủy Hội Quốc gia Thể thao. Trong vòng 20 năm vừa qua ông từng lãm chủ tịch cho nhiều Tổng cuộc thể thao như bóng tròn bóng bàn. Riêng ông có lập nhiều đội thể thao như bóng tròn, bóng bàn, xe đạp lấy tên là Empaimol, một hãy phẩm do Nguyễn Chí được cuộc chế tạo. Ông cũng là người phong sự thể [illegible] bài vụ lợi, lúc nào cũng sẵn sàng giúp đỡ là cho các bộ môn và các lực sĩ có nhiều triển vọng. Ông đã từng được bầu Thể thao gia số 1 hồi 1964.

Đặc biệt năm 1966 đã có những cuộc bầu Tam cầu quyền mà vòng tăm phân xét của ký giả thể thao. Sau cuộc bầu vừa rồi, Phân bộ Ký giả thể thao, như từ 8 năm quá, sẽ tổ chức Dạ Hội Lực sĩ số 1 vào thứ Sáu 20-1-1967 hồi 19 giờ tại trụ sở Hội Kỳ Mã góc đường Nguyễn Du và Lê văn Duyệt.

DO SỰ CAN THIỆP CỦA BỘ THƯƠNG MẠI 32 TRIỆU THƯỚC VẢI NHẬP CẢNG ĐƯỢC ĐEM BÁN TRONG DỊP TẾT

SAIGON. — Nguồn tin từ Nha Thương cảng Saigon cho biết, thể theo lời yêu cầu của Phân Bộ 8 (nhập cảng Vải) thuộc phòng Thương Mại Sài Gòn và với sự can thiệp của Bộ Thương Mại, tàu UNITED ONWARD chở hơn 1300 tấn vải sẽ được ưu tiên trở lại Sài Gòn.

Sau khi Mỹ đã [illegible] vào vùng tranh chấp tại Việt Nam, Bộ Thương Mại đã [illegible] tiêu thụ vải vóc [illegible] Tết. Theo tin Bộ Bưu biết, thì đây là số trọng lượng vải nhiều nhất trong 1 đêm chuyến tàu chở vải ngoại cảng, để trù bán vào dịp Tết Đinh Mùi, tổng cộng chừng 3600 tấn.

Chuyến đầu tiên là chiếc Conchita vừa thả xuống bến cảng 500 tấn vải xuống bến kho 0, để nhường chỗ cho [illegible] cũng có 500 tấn vải vừa mới cập bến hôm 4-1 vừa qua

XEM TIẾP M TRANG 4

Ý-KIẾN CHÚNG TÔI

SỬA ĐỔI CẤP TỐC LUẬT NHÀ PHỐ

Võ văn Hồng

Bài của

Trong một buổi họp gần đây của Hội Đồng Đô Thành, ông Tổng thư ký của Hội Đồng có tuyên bố với báo chí rằng : « Nếu chính quyền còn để cho nạn đuổi nhà đuổi phố kéo dài rất bất lợi cho công việc chung của quốc gia. Và như thế sẽ có lợi cho Cộng sản vì không nhiều thì ít, những vụ đuổi nhà trong lúc nầy cũng làm đảo lộn đời sống dân chúng, ít nhiều thất nhân tâm và làm cho nhân dân xao xuyến ». (Tường thuật của Nhựt báo D.C ngày 7-1-67).

Nhân vụ bà Nghị Thoa bị đuổi nhà, chúng tôi đã có một loạt bài trên mục nầy nói lên nạn khan hiếm nhà phố hiện thời vì tình trạng chiến tranh, và chủ trương sửa đổi luật nhà phố do Thực dân lưu lại cho hợp với tình trạng đất nước ngày nay, đồng thời, đề nghị ngưng tất cả các bản án đuổi nhà đối với những người chiếm ngụ hữu quyền, và không nói tới những kẻ chiếm ngụ vô quyền, chiếm ngang nhà đất của thiên hạ. Chúng tôi, lần nầy không bị tế lọi vì ngoài các nghị viên Đô Thành, nhiều đồng nghiệp của chúng tôi cũng cùng quan điểm ấy.

Theo luật pháp hiện hành thì chủ nhà phố có thiếu gì cách để trục xuất người mướn khỏi căn phố, ngôi nhà của họ. Mà thời nầy, lấy lại được nhà phố thì lợi vô cùng. Có ai muốn cho mướn một căn phố rộng rãi với vài trăm bạc một tháng, trong khi nếu lấy lại được, có thể cho Mỹ, Đại Hàn hay chiêu đãi viên mướn một vài chục ngàn, hoặc « tiếng » ngay cũng được 4,5 trăm ngàn?

Nếu cho đuổi nhà phố thì rồi đây biết bao nhiêu vụ sẽ xảy ra, và đúng như ông Nghị Hợp bảo, sẽ làm xôn xao dư luận không ít!

Nói về công bình, thì không có gì là bất công, nhứt là đối với những công ty, hay tư nhân chuyên cho mướn nhà phố từ thuở tiền chiến đến nay. Họ đã hưởng quá nhiều thì ngày nay họ phải thông cảm nhi khổ của người [illegible] tới sản phẩm đi ở nhà phố mướn, vì, đánh hướng chiến tranh là đánh hướng chung đối với cả nước, chớ không thể chỉ đối với hạng người nhiều tiền mà thôi.

Chúng tôi mong rằng chánh quyền sẽ có những biện pháp cấp tốc để trấn an dân tâm trước những xáo trộn ích kỷ chỉ có lợi cho một thiểu số đã hưởng lợi quá nhiều rồi!

ĐỒNG BÀO CẦN CHÚ Ý CHUYỆN NÀY

TỔNG TIỀN TÁO BẠO tại đường Bà Huyện-Thanh-Quan

SAIGON. — Một vụ tổng tiền tàn bạo nhưng không kém quả đã xảy ra tối qua tại đường bà Huyện Thanh Quan. Mới 11 giờ một tự vệ thuộc «Mặt Trận Giải Phóng» tổng tiền gia chủ số 64 đường nói trên rồi sung hăm đạp đã bằng gỗ cắt đứt giây điện thoại chính, trước khi lẩn thoát.

Theo luật pháp hiện hành thì chủ nhà phố có thiếu gì cách để trục xuất người mướn khỏi căn phố, ngôi nhà của họ. Mà thời nầy, lấy lại được nhà phố thì lợi vô cùng. Có ai muốn cho mướn một căn phố rộng rãi với vài trăm bạc một tháng, trong khi nếu lấy lại được, có thể cho Mỹ, Đại Hàn hay chiêu đãi viên mướn một vài chục ngàn, hoặc « tiếng » ngay cũng được 4,5 trăm ngàn?

Nếu cho đuổi nhà phố thì rồi đây biết bao nhiêu vụ sẽ xảy ra, và đúng như ông Nghị Hợp bảo, sẽ làm xôn xao dư luận không ít!

Nói về công bình, thì không có gì là bất công, nhứt là đối với những công ty, hay tư nhân chuyên cho mướn nhà phố từ thuở tiền chiến đến nay. Họ đã hưởng quá nhiều thì ngày nay họ phải thông cảm nhi khổ của người [illegible] tới sản phẩm đi ở nhà phố mướn, vì, đánh hướng chiến tranh là đánh hướng chung đối với cả nước, chớ không thể chỉ đối với hạng người nhiều tiền mà thôi.

Chúng tôi mong rằng chánh quyền sẽ có những biện pháp cấp tốc để trấn an dân tâm trước những xáo trộn ích kỷ chỉ có lợi cho một thiểu số đã hưởng lợi quá nhiều rồi!

Xem trương 3 :

SỐ NÀY

Cựu Thiếu Tướng BK

Lê-văn-Viên

nói gì ở Ba Lê?

BÓ CHỒNG CON ĐI LẤY MỸ

CHỒNG BẮT QUẢ TANG VÀ CHỤP ĐƯỢC HÌNH CẢNH ÁI ÂN

GIA ĐỊNH. — Ông Hà duy N. 31 tuổi, tư chức, có quy chính thức là Lê thị X. L. 26 tuổi, 2 vợ chồng ăn ở với nhau 10 năm và đã có 4 mặt con. Cách đây hơn tháng, ông N. bỏ chồng là tăng thiếu, nên đã bỏ vợ là đương Đăng Khánh.

Không ngờ bà vợ lại bỏ đi luôn. Người chồng đau khổ, tìm kiếm, mới hay là cô vợ đã lấy 1 Mỹ kiều nước Mỹ tên là đường Bá Hạt, ông N. bèn gọi anh ruột [illegible] được việc bắt kích, chồng người vợ đang mai mản với Mỹ kiều.

Ngày mồng 6-1 tăng N. đặt đơn tới nhà chức trách thưa cô vợ quý vô ân bạc bẽo.

Cô gái bỏ chồng con để lấy Mỹ kiều, nhưng chồng bắt quả tang, chụp hình cảnh ái ân

Khám phá ổ mãi dâm

GIA ĐỊNH. — Ngày 5-1 nhà chức trách Gia Định có khám phá được 1 đống mãi dâm chuyên « rước khách người kiều tại xóm Mỹ Phú Nhơn. Cảnh sát và Quân cảnh bao vây đã bắt được 2 gái điếm tên Nguyễn thị Ty 23 tuổi, và Nguyễn Thúy 32 tuổi.

Số TAY của TRẦN TẤN QUỐC

Lại nói về « Tuổi của Tổng Thống »

Những ông T.T. bê bối

Trong «Sổ tay» hôm qua, chúng tôi đã đề cập thiếu của vị Tổng Thống tại 2 nước Cộng Hòa kỳ giới là Hoa Kỳ và Pháp. Dù đã chứng tỏ được biết, trong số 35 Tổng Thống của Hoa Kỳ có 5 vị trong khoảng tuổi 40 mà trẻ nhất là Tổng Thống Th. Roosevelt nhậm chức vào năm 42 tuổi (1901) Kế là Tổng Thống J.F. Kennedy 43 tuổi, Ulysses Grant 46 tuổi, G.Cleveland 48 và J.Garfield 49. Con 30 vị kia tuổi từ 50 trở lên.

Ở Pháp, trong số 17 Tổng Thống, ông Casimir Perrier là trẻ nhất lúc ở vào năm 47 tuổi (1894) Còn 16 ông tuổi từ 50 đến trên 70.

Vì ý thức nhiệm vụ quan trọng của như thế được quốc gia, dân tộc, vị Tổng Thống được chọn lựa trên nhiều tiêu chuẩn : lập trường chính trị, tài đức, kinh nghiệm, đáng vóc và đúng tuổi,

oOo

Tuy nhiên, không phải chọn lựa kỹ mà tuyệt đối tránh được vài ông Tổng Thống... bê bối.

Ở Hiệp chủng Quốc chỉ có 4 ông Tổng Thống bị ám sát với vì sự trăng hợp lý kỳ và 3 ông chết vì bịnh trong nhiệm kỳ, người ra không nghe có ông nào bề bối đến làm bia cho dư luận. Riêng ở Pháp, thì có khá nhiều « vụ Tổng thống » lịch sử vẫn còn ghi,

— Tổng Thống JULES GRÉVY bị «chàng rể quý» là Daniel Wilson, đã lợi dụng chức vụ để tổ chức những vụ «mua bán hay thương» tại Tổng Thống phủ. Nội vụ đã bể, tướng xấu lan xa, buộc Tổng Thống I Grévy phải... từ chức (1887). Dù vụ này mà đã lượn thế giới nhận xét mia mai : «Người Pháp là một dân tộc thích đeo mề đai nhứt hoàn cầu».

— Tổng Thống FELIX FAURE, nổi tiếng «hào ngọt» và chết vì... «thương mã phong» sau bữa ăn trưa rồi vào phòng riêng... cuối hôm người đến bà không phải... Tổng Thống phu nhân (1899). Nếu đó là tin mới bài ngày thì... vô... đó đây.

Tổng Thống EMILE LOUBET bị Bà nước Ottaiani dùng ba ton đập lọn xa lên... đầu (may có chiếc nón «haut de Forme» che chở khỏi phun máu) trước mặt muôn người tại Trường đua ngựa. Vừa đánh, Bà tước vừa la rầy : « Sao ông để điều nhiều để cho Quốc hội biểu quyết [illegible] luật về thể tục ? » Bị mất uy

(Xem tiếp trang 4)

CHUYỆN MỖI NGÀY

• MÁCH LẺO và LƯỠI LÊ phụ trách

Bồ câu thắng

Mấy ông bạn nhà báo ở bên xứ Hoa Kỳ đã cao hứng trưng cầu ý kiến trong hội viên về cái... vận mạng xứ năy trong năm 1967.

Kết quả : phe... «bồ câu» thắng thêm với 63 phần trăm. Còn phe « diều hâu » chỉ có 37 phần trăm của lẻ.

Như thế, mấy ông bạn... nhựt trình kỹ điện đoán là thế nào vào năm mới, cái xứ sở đau khổ lắm miền nầy cũng sẽ được hưởng cái mùi hòa bình thơm tho, có nước hoa Chanel, không nghẹt mùi thuốc súng nữa.

Đáp cũng chẳng phải là lần thứ nhứt có cái mòn trưng cầu ý kiến về VN ở ngoài quốc. Hồi năm 1965 tổ chức cũng đã làm rồi.

Tuy nhiên, thấy mấy ông bạn nhựt trình Mỹ trưng cầu giảm mình cũng hơi... nhột. Đâu thử mấy ông bạn... nhựt trình nhà mình xem mặt chết trưng cầu như vậy xem, để thiên ba mươi giảm mình, hoài coi sao được.

Đá gà

Ở bên Ma Nì, coi làm rầm vậy mà có nhiều cái « mơ nu » động trí.

Đã thanh lọc hàng ngũ... tình nước, ông Tổng Thống Phi đã [illegible] đấu ra tay... cho quét rác rưởi. Những tay mặt vụ... hàm, có lẽ cũng « song chầy » cố mặt vụ Đông Thuỷ nhào, đều bị... « ốp » rào trại. Do đó mà có tin cho hay, đã một đội mặt vụ... hàm gồm có 800 mang xách xe cam những vật mất, đã trách « ấy chỉ » của ông Tổng Thống Phi vật nhiều.

Rồi mới đây, cũng ông « nom bơ nan » đã ra lịnh, hàng cho vô động trích nước... đá gà hoặc đi cai nhà, bài bạc trong giờ mãn việc.

Tưởng đâu chỉ có ở xứ mình mới có cái mốn... đá gà, nào ngờ Phi Luật Tân cũng đồng hội đồng thuyền.

bình minh — Kịch Trường

TRÊN SÂN KHẤU DẠ-LÝ-HƯƠNG

DIỄN-XUẤT VÀ CA NGÂM trong « 7 tay kiếm và trời »

● Bài của TRẦN TỬ VÂN

II.— Người ta phải tiếc vì «7 tay kiếm và trời» đã hay động lực lượng đào tiếp ưu tú của Đ.T.H. như các cô Bạch Tuyết, Kim Ngọc, Hồng Ngọc, Mai Lan, em bé (?) các bạn Hùng Cường, Thanh Sang, Văn Ngọ, Minh Tân, Tư Ngọm, Văn Hương và một bạn (chưa tô tên) tức 4 đào, 7 kép, thế nhưng suốt buổi trình diễn không tạo được một sự hào hứng thích thú về diễn xuất !

Nói như vậy, không phải chúng tôi không nhận thấy sự cố gắng tột độ của Bạch Tuyết và Hùng cường ở lớp Phương Thúy (đào B.T) vì bất buộc bảo vệ sanh mạng cho con mà phải cầm dao hạ sát người yêu lý tưởng Nhựt Thiên Tường (kép HC) Nhưng sự nỗ lực diễn xuất của cặp đào kép trong một hồi gay cấn lại không tạo được sự xúc cảm cho khán giả vì sượn giả cầu tạo sự kiện một cách hời hợt không được chặt chẽ.

Ngoài lớp nói trên thấy được nét diễn xuất kỹ dư phân nhiều chỗ đạt mặt ! Cho nên chúng tôi đề nghị tuồng «7 tay kiếm và Trời» không tạo thêm vinh dự cho sân khấu đã có nhiều thành tích tốt đẹp trong nền ta DLH, mà cũng không giúp cơ hội cho các diễn viên thi thố khả năng và tài ba đặc đáo.

Nếu để ý lắng nghe và biết thưởng thức ca nhạc cổ điển, người ta chỉ ghi nhận được ở vài lớp ca dàng khuyến bằng điểm son đậm.

Nơi màn nhứt, lúc nàng ca kỹ tại Nghinh Phong Quán (đào Hồng Ngọ) vì cảm tài mà đem trả kiếm cho kiếm sĩ Thái đăng Giang (kép Thanh Sang) người ta lấy làm ưng xứng được nghe cô Hồng Ngọ ca câu 2 Vọng cổ thật tuyệt vời kmdiệu sắp chữ và nhịp nhàng. Chúng tôi muốn nhắc Hồng Ngọ không nên gì gìm quá mà sa vào «lối ca thính phòng». Vì lại, lối ca nầy không thích hợp với sân khấu, trước 1 thính phòng to rộng, chỗ không phải nhà hop như xa lông. Dựa lẽ ý kiến nói lêu đã Hồng Ngọ chú ý hầu tránh mà thôi.

Cũng như nơi màn nhì, cặp Bạch Tuyết, Hùng Cường ngoài trình bày nhạc phẩm «Tình dài» rất hấp dẫn qua giọng Tenor của H.C, cả hai còn ca rất hay lớp Mái Nam Ai, nghe thật là thâm thúy.

Nói về khuyết điểm của tổng diễn viên, thì nên kể trước hết là Văn Hương với lối phát âm không nghe được gì cả. Chỉ nghe áo áo, ô ô với những tiếng tuồng ra cả đầy, cả trên tờ mới miệng của anh không chịu mở rộng. Đã quen lâm hề với lối phát âm nửa thật nửa diễu,nuylâm kép, một nhân vật đối tượng của «7 tay kiếm «à trời » Văn Hương vương khuyết điểm vừa kể không phải lạ.

Đáng tội nhứt là đào Mai Lan hình như ra sân khấu để... là hết cho chát tai thiên hạ thôi Không thấy nhân vật nầy có phận sự gì rõ rệt bên cạnh «7 tay kiếm và... ô (ủa quên) và trời ».

Cô Thanh Hương cam kết với soạn giả Nguyễn Huỳnh :

ĐÀO HOÀI - DUNG KHÔNG có đến đoàn Thanh Hương-Hùng Minh

Qua trung cầu, bạn đã hiểu rõ đào Hoài Dung đã bỏ chăng gần 4 năm ca đi ở ... tiếng gọi... đi tình theo ... «Bắc cầu» của soạn giả Nguyễn Huỳnh, chăng đó ?

Trong khi Ng Huỳnh cố dự luận nghĩ rằng, hiện nay, Hoài Dung đang sống trong đoàn THHM nói cậu Tám Tôn tức Antoine,thì mới đây, Ng Huỳnh lại nhận được thư của cô Thanh Hương, nữ nghệ sĩ giám đốc đoàn THHM gửi về, nguyên văn như dưới đây. Nội dung thư của Th.H. đã làm cho Ng Huỳnh đột nhiên cầu bút ; «Thanh Hương nói đết hay thật ! — Nếu không ra đoàn THHM thì Hoài Dung đi đâu ? hiện ở đâu ? bài mà cô tin chắng chắc cô đã đáp phi ca đó từ Saigon ra Nha Trang hồi sáng ngày 22-12-66 ?».

Mới bạn đọc thư của Thanh Hương để tìm hệ câu trả lời giùm Ng Huỳnh... Nhân lại, dưới đây là thư của cô Thanh Hương gửi cho Ng Huỳnh.

Pleiku, ngày 1 tháng 1 năm 1967

KÍNH CHÚ

Châu có nhận được điện tính của Chú vào lúc 11 giờ 45. Theo điện tín thì Chú bảo Hoài Dung về Saigon gấp để giải quyết một việc cần. Vậy Châu xin thưa ngay là chắc không thấy sự có mặt của Hoài Dung ở đoàn từ hôm đoàn đi Trung cho đến nay chỉ trừ một lần của Tăng Nghĩa để lấy đồ về theo lịnh chú.

Còn vấn đề Hoài Dung, Châu xin thưa, từ khi Châu trình bày với chú trong đêm chót ở Chợ Đêm đến nay chưa vào giờ lới, là không hao giờ cô chuyện ấy có thể xảy ra một lần thứ hai nữa. Nếu có lấy cớ ra đoàn, Châu sẽ có thái độ ngay, nếu không có lịnh chú, Hoặc Antoine không nghe theo chú, chắc sẽ dứt tình chi em với nó ngay bằng cách chưa nói nhờ các bạn đăng lên sự thật, và sẽ vô chỗ biết gấp.

Châu rất khả tâm trong vấn đề nầy, vì em chưa nó không biết thương chân, nó đã làm một chuyện tồi bại để chú phải buồn phiền. Nó đã xác phạm đến chú, một người mà chúa đã kính trọng như cha. Nó đã làm cho chúa sầu hổ quá, còn thua một kẻ dốt nát. Lương tâm chúa sẽ cắn rứt cho đến khi chúa nhắm mắt xuống tiếng thôi. Chúa xấu hổ quá, vì nó đã bỏi lọ lên cái tên Nam Châu, một người bạc đầu vẫn không yên vì con chúa.

Chúa cầu đâu lạy chú xin thương ba chúa và chúa mà thứ lỗi cho.

Chúa cam đoan chắc với chú rằng ngày hăng hiệu T.H.H.M. còn hay đã mất, vấn đề H.D. và Antoine vẫn không hao giờ có thể xảy ra lần thứ hai nữa...

Thôi tôi hăng kính thăm chú và chúc chú được nhiều sức khỏe.

Châu
THANH HƯƠNG

Vài ưu thế của sân khấu CẢI - LƯƠNG

● Bài của Phùng Nguyên

Cải lương đang nắm được vài ưu thế đáng kể Đang tập hợp hầu hết các bộ môn văn nghệ. nơi cầu kết các bộ môn thi, ca, vũ, nhạc (tân và cổ) kịch, hội họa.... cầu kết một cách linh động, gây xúc động trong giới khán giả.

Các bộ môn văn nghệ của ta hiện nay, chỉ có sân khấu cải lương là nơi thu hút nhiều khán giả.

Thơ, tiểu thuyết, nhạc, hội họa, điêu khắc... nói chung có phát triển, nhưng chưa gây được một xúc động mạnh, chưa thu hút được đa số quần chúng.

Trong khi đó, sân khấu cải lương, nơi tập hợp hầu hết các bộ môn văn nghệ như thi ca, vũ nhạc (tân và cổ) kịch, hội họa... gây được ảnh hưởng khá sâu rộng trong quảng đại quần chúng.

Cụ thể..ở những vùng xa thành thị, những nơi mà cải lương ít hoặc không đến trình diễn, đông bào đón nghe mỗi tối thì bây, buổi truyền thanh tuồng cải lương, qua làn sóng điện của Đài Saigon. Đăng bào theo dõi buổi truyền thanh một cách say sưa đầy hứng thú.

Mấy năm về trước, lúc tình hình yên tĩnh, bạn sẽ có dịp về quê, những vùng xa chợ búa, là bạn được thấy, đông bào nhiều người tựu quanh những nhà có máy thu thanh để theo dõi một cách thích thú buổi truyền thanh tuồng cải lương,

Nguyên nhân nào cải lương thu hút được đa số quần chúng như thế ?

Phải chăng cải lương là nơi tập hợp hầu hết các bộ môn văn nghệ. Nơi phối hợp ca nhạc tân và cổ, nơi cầu kết các thể điệu thi ca bình dân của, ba miền Trung, Nam, Bắc,

Đó là ưu tiên của sân khấu cải lương. Vì hiện nay ngoài sân khấu cải lương ra. không một bộ môn văn nghệ nào, một môn giải trí nào có nhiều sắc thái đượm nhuần tình dân tộc, thôa mãn được tình cảm đa số quần chúng bằng cải lương.

Thật vậy, ở cải lương, người ta tìm thấy ngoài những bài ca (cổ và tân nhạc) những thể điệu dân ca như hát trống quân, sa mạc, hò cấy lúa, hò lơ... chiếm một phần khá quan trọng. Ngoài ra, thơ cũng chiếm một phần lớn trong các vở tuồng hát.

Trong lúc sân khấu tân nhạc kịch một đó nào đó gây được ít nhiều sôi nổi ở Thủ đô, rồi lại trầm đi, thì sân khấu cải lương sân sống mạnh, vẫn thu hút được nhiều khán giả.

(Còn tiếp)

Ý - NGHĨA SỰ CẢI - TỔ THÀNH PHẦN BAN TUYỂN CHỌN

Xuyên qua vài tương Kịch trường của báo chí thủ đô, các bạn đã biết sự cải tổ sâu sắng thành phần Ban tuyển chọn G.T.T 66. Sự cải tổ sau có 2 điểm quan trọng :

1) Ban thường vụ mới mỗi tuần kịch trường một đại diện tham gia Ban Tuyển chọn giải cần bản tức « Giải Nghệ sĩ mầm non có nhiều triển vọng nhứt trong năm ».

2) Vì nhiều lý do, Ban Tuyển chọn G.T.T.66 (vào là giải cần bản) không có sự tham gia của soạn giả và nghệ sĩ tiền phong như những năm trước.

Ý nghĩa của sự cải tổ

Cũ cử hai quyết định trên, chúng ta thấy rõ Ban Tuyển chọn G.T.T.66 gồm toàn là kỹ giả kịch trường. Như vậy, nghệ sĩ đoạt G.T.T.66 là một mầm non triển vọng theo sự lựa chọn của các báo cả trường Kịch trường, tức là sự lựa chọn của một giớithêu sát ca kịch hơn giới nào khác.

Xét về tư cách của nhân viên Ban Tuyển chọn G.T.T.66, chúng ta thấy rất quan trọng. Đành rằng, trên thực tế, cá nhân chọn lựa (giới thiệu, cho điểm) song vẫn thân cũng như danh nghĩa, chính tổ bảo chọn lựa.

Nhắc một chuyện cũ để nhận xét việc mới.

Cũ năm trước đây nơi vòng chung kết tức là qua vòng loại rồi thế mà có 1 phiếu cho điểm một nữ nghệ sĩ vào trong kết như sau :

— Diễn : — 1 điểm
— Ca : — 1 điểm
— Sắc vóc : — 1 điểm
— Đức hạnh : — 1 điểm.

Lá phiếu nầy đã gây phần nộ cho Ban Tuyển chọn, đi nhiều là trừ 1 người. Rút kinh nghiệm, nhận thấy tổ chức đã bắt buộc người cho điểm kỳ tên dưới lá phiếu. nên có một nhân viên BTC lại dụng đề

Vì đành chỗ cho trương KỊCH TRƯỜNG chúng tôi xin tạm gác các bài thường ý lại một kỳ.

G.T.T 1966 VÀ TRỌNG TRÁCH của nhân viên ban tuyển chọn 66

Năm nay, BTC gồm toàn các kỹ giả đại diện cho trương Kịch trường của tờ báo, và mỗi lá phiếu cho điểm đều bắt buộc kỳ tên, vậy có 1 lá phiếu nào tỏ ra thiên vị như trường hợp vừa kể trên, thì chẳng những anh kỹ giả kỳ chịu tai tiếng và bắt cùng mất chén TỜ BÁO có trang kịch trường được anh kỹ giả kỳ đại diện cho hưởng hân hoan không đẹp.

Nhận xét như vậy, chúng ta mới thấy trọng trách của mỗi nhân viên Ban Tuyển Chọn GTT. 66, một bành động ảnh hưởng tự nghề nghiệp đến tinh thần.

Đúng ra, việc thành lập Ban Tuyển Chọn giải cần bản của G.T.T. 66 theo thể thức mới như trên không phải Ban Thường vụ mỗi nghề ra năm nay, mà đã nghĩ đến từ những năm trước, song vì nhiều lý do tế nhị và khác chưa nói đến đến nay mới thực hành. Nếu Ban Tuyển Chọn G.T.T.66 sẽ đem lại kết quả tốt đẹp thì có là thể thức mới nầy sẽ áp dụng mãi năm tới.

Ở trên, chúng tôi gọi «Giải nghệ sĩ mầm non nhiều triển vọng» là giải cần bản của G.T.T. vì người ta bắt đầu từ năm 1965, «Giải Thanh Tâm» còn đặt thêm «2 giải nữa, là «Diễn viên xuất sắc trong năm (nam và nữ) và «Tuồng cải Trong hay nhứt trong năm».

Hai Giải kể sau do kỹ giả Phong Vân và kỹ giả Kiên Giang; H.H.H trường ban phụ trách.

CHÚNG TÔI NGHE DÍA... HOÀNG.SƠN.VIỆT và CHÀNG BA

Phương - Bình QUA... « CHÚNG MÌNH BA ĐỨA »

Kể ra, Xuân Phát cũng có công tìm lắm hơi lạ, bao khám phá ra Phương Bình khi anh xây vodoux Kim Chung mới. Tuy nhiên vì là một kép trẻ mới tiến đến một sân khấu lớn, Phương Bình đã bộc lộ những điểm. Tôi muốn nói, anh còn yếu về thể thức (kéo dư ...). Hãy luyện tập để khắc phục khuyết điểm nhỏ nầy, Phương Bình sẽ nổi bật trong làng đa nhưa không xa lắm, nhờ đã sẵn có lanhơi dồn ấp để truyền.cảm.

Hằng Tân Thanh

Kỹ thuật âm thanh của bộ đia nầy cho thấy sự tiến bộ khả quan trong của hãng TanThanh. Hãn giám đốc hãng nầy đã điều chỉnh phòng thu âm và cả máy móc rồi. Vì vậy thanh âm của bộ đia nầy nghe tố rệt và trăm ấm khác hơn những bộ đĩa cũ cũng của hãng Tân Thanh thế xa.

H.S.V

Nhạc : Song Ngọc Hoài Linh
Vọng cổ Xuân Phát
Cải Nhạc : Văn Vĩ, Sầu Lê
Xuất phẩm : Tân Thanh
Như nhiều bộ đĩa Tân Cổ khác. bộ CMBB cũng khởi đầu bằngđiệu nhạc :

Mình có ba người vừa đúng nết đôi mươi.

— Những chữ mây lưng trời tâm mắt hướng xa xôi

— Ngày sau, một hai trong ba đưa không chung đường chắc nhớ nhau.

— Người lướt mây trời vui kiếp sống không trung.

Nhạc đứt, Phương Bình vào Vọng cổ :

« Lứa tuổi đôi mươi chúng mình ba đứa, ra cha không đình bứa mà muốn thuở vân chung tình. Vào tứ ra sanh đâu cũng thấy bọn mình..

Đến đứt câu nhạc, sang mặt hai, Vũ điệu nhạc dâu đầu vào câu Vọng cổ thứ 5, rồi sang câu 6 để kết thúc bằng 4 câu thơ :

— Tôi sẽ nhớ anh phi công trẻ tuổi

— Và thương chàng trẻ tuổi của Đại dương.

— Các anh có nhớ có thương

— Đến người bạn nhỏ trênđoàng Bộ Binh.

Vẫn sáo cũ, nhưng...

Nếu phải thẳng thắn nhận xét về cách thức bố cục bài Vọngcổ, chúng tôi chưa thấy nét nào lạ, nghĩa là Xuân Phát vẫn làm như bao nhiêu bài khác, và Vọng cổ chỉ còn 4 câu để đúng kỹ thuật thôi g an.

Nhưng có một điều chúng tôi cũng thắng thắn rằng. Xuân Phát đã chọn một đề tài khá hợp thời, nhờ vậy mà nội dung bản ca không có bóng dáng điều kiêu ngạo, trái lại phô bày rõ rệt tình chiến hữu thân giao giữa bình chúng nầy và binh chủng chúng khác. Bộ đĩa « Chúng mình ba đứa » đáng gọi là lành mạnh, nếu cao tình thân chiến đấu của những chàng trai thế hệ. Có điều lời thơ không được sắc bén lắm.

Bạn phương Bình

Phương bình là một cây ca trẻ mới tiến trong năm nay. Từ lúc còn ở đoàn Kim Phương của soạn giả Phương Hùng, bạn Phương Bình đã là trụ cột của đoàn nầy và Phương Bình, Quốc Trân, Minh Sang là bộ ba gây nhiều sóng gió trên sân khấu K.P.

Nhắn tin

QUỐC HIẾU (Sg).— Đọc thư rất cảm động Ng. Huỳnh cũng có đọc nữa. Cũ hai chúng tôi đều không biết hiện nay bạn làm gì và ở đâu ? Vẻ phần tôi hiện ở vùng Ngã Năm Bình Hòa (Giadịnh) khó chỉ trên báo, vì cần một... bản đồ mới dễ kiếm.

Đời thật... cho mà, mà không buồn đời, chỉ rằng chúc đựng cơi đời, là một... «vô làm cao thủ» rồi đó chết! Cứ vui lên như tôi đang vui. Vì Nguyễn Huỳnh cũng... vui nữa (tuy bề ngoài thôi).

T.T.V

KÝ KỊCH NGHE ĐIỆN THOẠI

CHUYỆN TRONG LÀNG

Nợ cải lương

— Allô, nhà báo ơi, tôi là đào Bích Vân đi chỉ «Hoa thủy Tiên» nhưng hiện nay đoàn... nằm luôn ở Cao Nguyên, nên tôi phải chạy về Saigon nè.

— Uả sao trước đây nghe Vân Long và Bích Vân làm tại vườn trà của Bảy Nguơn mà ?

— Ở có vô đúng vậy. Nhưng vì... bị mê hát mà tụi tui kéo nhau đi trở lại rồi bây giờ là... vậy đó. Khả phê.

Rồi là... nợ cải lương.

Mau trả xe cho chồng tôi

— Kỳ kịch ? Allô, kỳ kịch

— Thưa có đây. Chuyện gì cũng thông thiên.

— Hllô, nhờ nhà báo vẽ giùm 3 chữ nhắn giùm ông bạn Ng.Minh-Mẫn tự Minh mau đem xe Ếch bà về trả cho chồng tôi.

— Thưa, bà là ai ?

— Thật khó quá mà, anh ky nói mượn đi một chốt rồi đi... mất, nên Thanh Cao chồng tôi đâu có xe đi làm. Thật là chật cựt... cũng người ta.

— À, thì ra cô Lệ Thơ, vợ Thanh Cao.

Đức Thống ở đâu ?

— Allô, trời ơi, xin nhà báo giúp giùm.

— Đừng vội kêu trời, tội chết ! Chuyện gì ?

— Nhờ Bình Minh K.T nhắn giùm bạn Đức Thống đoàn «Tiếng mùa Thu» rằng, mẹ của anh đau nặng lắm, vậy anh bảy về ngay Hóc Môn đê gấp...

Đức Thống Đâu ? Có người không ? Tin nhắn còn nóng, bảy về ngay là... vừa đó.

Cái sự thế...

— Allô, nhà báo ơi ! nhà báo !!

— Làm gì mà như kêu ứ chưa lửa không bằng !

— Cho tin mà ! Này, đêm 3-1-1967, kép Hùng Cường lái xe đụng một người tên đường Hồng thập Tự mà nạn nhân coi mòi nặng lắm.

— Đêm giờ thì sự thế ra sao ?

— Hồng biết việc như thế mà đêm nay sự thế nó ra như thế thế nào !

Lăng xet, vậy mà cũng kêu cho tin hồng khác có chạy !

3 tuồng hát Tết

— Allô, đây «Nhóm HoaPhượng» Kỳ chưa kịp trả lời, bên đầu giây «làm» một hơi :

— Nhờ «Người yêu Nữ hoàng» rồi ngân bản Bạn» đến «Đoàn Dự Vương cô nương».

— Cái gì mà nghe như... nói lái vậy ?

— Ồ, đó là tựa của 3 vở tuồng mà nhóm tụi tui sẽ cho hát Tết trên sân khấu DLH.

Nghe cái giọng cũng biết... Ngọc Điệp đâu ông chủ hồng phải ninhhả.

CHỊ MUỐN ĐẸP EM MUỐN XINH

RỦI CÓ BÔ NGƯỚC... LÉP

(Tiếp theo trang 4)

phải tốn tiền vô cửa hiệu cắt quần áo cho ý muốn, miễn chỉ em chịu khó kiên nhẫn và tập luyện đều đặn.

Chị em có thể tập luyện theo một trong những cử động sau đây, tùy theo trường hợp và tùy theo sức khỏe có thể chịu đựng của chị em :

1.— Đứng thẳng người trước một tấm vách, hai bàn tay xuôi thẳng lòng bàn tay áp vào hông, khuỷnh cùi chỏ sát vào vách. Sau đó, dùng lại như cũ, buông xuôi tay xuống. Cử động như vậy không hai mươi lần.

Nên nhớ khi tập luyện, hai chơn đứng sẽ đích.

2.— Hai tay cầm một cái cây, giơ thẳng lên trước mặt, ngang vai, nhớ phải thiết thẳng. và giữ nguyên vậy càng lâu càng tốt. Đến khi thấy mỏi hãy buông xuống nghỉ. rồi lại tiếp tục, chừng mười lần.

3.— Đứng thẳng người, giơ hai tay lên trước mặt ngang vai.

Rồi để lên, ha xuống như hai lưỡi kéo. Cử động đều đặn. và đếm thầm từ 1 đến 100, theo mỗi nhịp tay.

4)— Người đứng thẳng, mỗi tay cầm một trái tạ (loại nhỏ, chừng 1 kilô) giăng ngang tay ra, rồi quay thành vòng tử trước ra sau ; lại đổi chiều từ sau ra trước. Cũng phải đếm từ 1 đến 100.

5) Nghiêng bằng dưới đất, hai lòng bàn tay chấp lại để trước ngực. Sau hai bàn tay thiệt mạnh vào nhau. Động tác nầy, cần phải mau, mạnh vế ép 2 bàntay lại, vừa từ từ đưa lên khỏi đầu, rồi từ ha xuống trước ngực. Trong khi đưa lên ha xuống, phải nhớ lúc nào 2 tay cũngép ngực.

Chỉ cần tập mười đến mười lần lần là đủ.

CHÚ Ý : Khi đã chọn một cử động thích hợp để tập. mỗi lần tập xong chị em nên nhớ đứng thẳng người, bít vào thật đài cho không thể vào thật đầy lăm ngực nở lên. cho lồng ngực nở rộng giúp bão nio lại mộn chút, rồi từ từ thở ra. Lối tập thở nầy làm thân trên được cao đẹt đẹp đề.

Trên đây là những động tác rất đơn dị mà chị em nào cũng có thể tập được chỉ cần có một chút kiên nhẫn siêng năng để tập luyện đều đặn chắc chắn chẳng bao lâu chị em sẽ có được một bộ ngực đẹp như ý muốn.

Xem trang 3:
MÙA HẠ trên sách vở HỌC TRÒ
♥ của HOÀI-BIỆP-TỬ

TRẺ CON ỐC SỮA
Đến cho uống số 3
TÊ THẾ TIÊN ĐƠN
VÕ-VĂN-VÂN
mỗi ngày 3 lần sẽ hết bịnh
TRỊ ĐẦU BỤNG LÁ MÙA
NÓ HƠI BÌNH BỤNG
NÊN ĐỂ SẴN TRONG NHÀ
(Hoặc cần thiết tham khảo)
Đã điều chế 1971

Lạc trong rừng hoa
PÂTE DENTIFRICE Hynos SUPEREMAIL BLANC
NHỚ Hynos
MÙI HƯƠNG THƠM NGẤT, ĐÁNH VÀO MẶT CẢ MIỆNG VÀ CÓ CẢM GIÁC NGỦI ĐƯỢC MUỐN HOA ĐANG ĐƯA NỞ CHẤT PHOSPHATE TINH VI CỦA HYNOS LẠI TRAU DỒI NGÀ RĂNG TRẮNG TRONG ĐỂ GIÚP NỤ CƯỜI THÊM PHẦN DUYÊN DÁNG.

Thiệu khách Hành
♦ Nguyên tác của KIM DUN
♦ HÀN GIANG NHẬN dịch thuật
(XEM TRANG 4)

Ai ĐAU KHỔ VÌ BỊNH TRĨ ?
hãy uống
TRƯỜNG PHONG
trĩ lậu hoàn
TRỊ NỘI VÀ NGOẠI TRĨ
BỊNH MẠCH LƯƠN
KỲ THAI
SỐ 57
VÕ-VĂN-VÂN
DƯỢC HÀNG
62 LÝ THƯỜNG KIỆT
BÌNH-DƯƠNG
Hỏi các Hiệu Thuốc Bắc

(52)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

phụ-nữ VĂN-NGHỆ HỌC-SINH

Chị Em mình — Những bàn tay CHO NHAU...

Các chị thân mến,

Giữa bao nhiêu cảnh quay cuồng trong xã hội hiện nay, hẳn các chị cũng như chúng tôi, cảm thấy mình đang bị ray rứt trong lòng, cảm được thả lỏ, cảm một người đối thoại để trút bớt những bẩn khoăn.

«CHỊ EM MÌNH» Không ngoài mục đích đó, mục đích làm mọi người bạn cùng các chị đối thoại về bao nhiêu việc đang diễn ra quanh ta. Đối thoại để tìm nguyên nhân, đối thoại để tìm giải pháp hòa đưa nhau đến việc xây dựng lại giá trị người phụ nữ Việt Nam đã sẵn có từ lâu.

Các chị thân mến,

Câu chuyện dưới đây, khi nghe đến chắc chắn các chị sẽ xông mà ngậm ngùi ; Sự tình có tôi nghe được một cuộc cãi vã giữa cặp vợ chồng mỹ. Người chồng nói :

— Cô tôi đẹp đa, thứ lấy Mỹ.

Người vợ lên tiếng trả lời

— Ừa, tao lấy Mỹ đó, tao lấy Mỹ để nuôi mẹ tao, nuôi con tao, sẵn hàng ?

Câu chuyện(sẽ) ngăn ngừa có thể, thưa các chị, nhưng lại là thực trong đau lòng cho và lại ta hiện nay. Nguyên nhân chính xác chỉ ai đồng tiền đã được đặt cao quá tầm mức của nó. Vì tôi cả chỉ nhìn thấy cả đồng tiền để chạy theo thôi.

Trước cảnh đó, chúng ta, những phụ nữ yếu đuối, làm được gì ? Không làm được gì cả. Nhưng ước ao sẽ làm ta bớn khuây nỗi trong lòng, thì đây «CHỊ EM MÌNH», người đối thoại là nơi để các chị giải tiêu phần nào những ám ảnh đè nặng tâm tư.

Với mục đích đó, «CHỊ EM MÌNH» mỗi tuần sẽ đối thoại một việc cả liên quan đến người phụ nữ hiện nay. Rất trông chờ những bàn tay đang giơ cao các chị.

Thân ái

Cô THÚY VÂN

CHỊ MUỐN ĐẸP EM MUỐN XINH

RỦI CÓ BÔ NGƯC... LÉP

Tự thì sự quan niệm về cái đẹp của phụ nữ không còn ở cách mình mà, tìm thân uyển chuyển, mà lại hướng về một cái sắc đẹp khác mạnh những tâm thân cân đối, những bộ ngực vững lắm thì có một chị em chúng ta, nhất là phụ nữ Á Đông, lấy làm buồn lòng vì mình đã có một bộ ngực quá lớp.

Cũng từ đó, sự chú trọng chăm sóc cho bộ ngực được nổ nang, cần đầy đặn. Không còn là một việc đáng trách nữa. Đó chỉ là mặt cố chỉ để yêu của người bạn gái biết nhìn xác đến sắc đẹp.

Nhiều chị em có tiền, có phương tiện đi sang Nhựt Bản hoặc đến các nước đã bàn ngực. Đã mua sắm cho nó nang đã là sự thường... Một số, chị em khác đến nhà thuốc mua loại thuốc có chất kích thích để nở thêm, khó g ăn bì các cụ chế trách hay tập món nữa. Dù đó là hậu nay, ta vẫn phải công nhận đã số chị em phụ nữ, đã có những bộ ngực khá đẹ ra nhìn. Sắc đẹp của người phụ nữ nhờ đó được tăng thêm.

Nhưng trên đây là trường hợp của những chị em may mắn có phương tiện để làm đẹp. Còn một số chị em khác, rủi gặp trong cảnh tăng thiếu lại không may có bộ ngực quá lớp, đã sanh ra buồn rầu mặc cảm : đôi khi có thể đưa đến những hậu quả không hay như tánh tình thay đổi, mất hòng thân bên chồng. Trong thái tình thần bất bình nầy rất có hại cho bản thân người chị em và cả hạnh phúc gia đình nữa. Đó là chưa kể về phương diện y học chu nuôi con cho con bú v...v...

Để giúp cho những chị em Sa-lon lại nguồn vui cho hạnh phúc gia đình sau đơn cử ra đây một vài phương pháp tập luyện vừa không

(Xem tiếp trang 2)

HIỂN CỨU PHẨM

Con mưa giữa mùa nhịt là bất hàng. Tường chừng như tất cả nước trên trời đều đổ ập xuống. Mọi nhà đều khép kín cửa. Con đường hoàng vắng ta lắc. Qua ánh sáng của ngọn đèn leo lét, Hiền chỉ thấy có mưa là mưa. Chân rẩu bước đến đây, bỗng Chiếc áo đen lunthum trong áo mưa khi bước đến ra khi thua ngăn lại trên mắt Dương. Nhìn áo, sao Hiền cảm thấy yêu thương quá, yêu thương cho sự thân hai của đôi.

Trời vẫn mưa lâm lì, thách đố Hiền vẫn cố đứng.

Nghỉ ngơi, ngày cần cặp sách đến trường, Hiền cũng đã đi như vậy dưới trời mưa không biết bao nhiêu lần. Chăng cần áo, xếp thật ngay ngắn, để vào trong cặp. Rồi cứ thế hai tay ôm cùng chiếc cặp ở trước ngực, bám hỏ đi. Một bận no trong cơn lạnh run. Hiền bỗng nhìn qua của sổ của một căn phòng, rồi chăng nghe tiếng thở dài từ trong lòng mình phát ra hình ảnh một gia đình ấm áp, chu mục, anh, chị, em quay quần bên nhau ngồi nhìn mưa thích thú. Mưa giúp cho bao có địp gần nhau, nghe hơi ấm của nhau, và cũng là dịp biểu lộ tình cảm gia đình. Mối cảm nhà khép kín của kẻ lá một không khí hạnh phúc riêng của họ.

Không ai cho buồn nghỉ ngoài tuổi lạnh đó có những kẻ bước từng bước chạn có đơn đi tìm niềm thương Hiền đã đi cách như vậy cho đến ngày chăng khóa lớn. Chăng đã thật vọng qua nhiều đối với tình thương của gia đình. Một người cha chỉ biết đi thay vợ lẻ, và I người mẹ chết nằm trong đất lạnh Ha không để lại cho Hiền chi hơn là hai chữ cô đơn.

Và khi tình cảm trống trải quá, người ta tìm để đón nhận một tình thương khác, do từ bên ngoài vào, Hiền đã yêu. Người con gái đến với chàng tuổi còn bé bỏng. Hiền yêu thương nâng như yêu thương một đứa em gái hay làm nũng.

Hôm ấy cũng vào một ngày mưa, sự tình cờ nào đã xếp đặt cho hai kẻ xa lạ cùng ngồi trên một chuyến xe đò về một tỉnh lẻ miền Đông. Đối mắt sợ hãi của người con gái khi thấy tuổi giảng gia lớn, đã thương như đối mắt của một loài chim mình đanh là hiền ngo.

Đôi mắt ấy trở và bão phình như lúc nào cũng sẵn sàng phụng phịu với người thân. Hiền tự nhiên nghĩ chắc cô ở hay khóc lắm, vì cô khá không nỡ lòng nào trái ý nàng một điều gì.

Chiếc xe vì đường trơn, nên lên ngay cuống ngang đưa bên bánh lên tiếng. Cũng may, hành khách không ai bị thương nặng chỉ xây xác chút ít thôi.

Vẫn bản năng thân vệ của thằng con trai, Hiền tự nhiên đứng ra che chở cho cô gái. Chàng đưa nàng lên đặt nghỉ ở lề đường và hỏi :

— Cô con bánh lý gì nữa không ?

Cô gái khóc vì quá sợ hãi và lắc đầu :

— Không tôi chỉ có mỗi chiếc cặp của con ở trong xe.

— Để tôi đi lấy cho. Cô cô bị thương ở đâu không ?

Cô gái ngoan ngoãn một cách ngây thơ, nhìn lại tay, chơn mình, rồi đáp :

— Không, tôi không sao hết.

Nghỉ đó và nên đi, tôi đi lấy cặp đây.

Hiền lội trở xuống ruộng tìm cặp cho cô gái, tối vài cây chăng và chiếc áo mưa. Rồi chăng nữ gái, ngồi bệt xuống đất cạnh nàng, hỏi :

— Trong cặp cô có áo mưa không ?

Cô gái lắc đầu. Hiền tiếp :

— Vậy chúng đó áo mưa của tôi đi. Không lạnh lắm...

Cô gái ngẩn ngơ nhìn chàng. Hiền giục :

— Mặc vào đi, tôi quen như vậy rồi !

Điều Hiền sung sướng và vui nhứt là nàng đã ra vẻ tăng lòi và có ý sự chăng nữa là khác. Hiền quay nhìn đám hành khách đang bị hục khuang vác. Cô người đang đến vây lấy anh tài xế mà gầy gỗ vẻ lại xe bắt cần của anh ta.

Anh lo mà suất từ lúc lên xe bị bắt tài ép như tại nước vào mất ký, đường ra xin lỗi và xếp đặt :

— Xin bà con cô bác hiểu giùm đây là chuyện rủi ro, chớ nào phải chúng tôi muốn. Giờ xin bà con thu xếp hành lý lại, và đợi tôi vô Bến Hòa gọi xe khác xuống chở. Nếu có gì hư hao, đến Bến Hòa, chúng tôi xin bồi thường.

Bỗng nhiên Hiền quay lại hỏi cô gái :

— Cô về đâu ?

— Dạ em lên Chợ Đầu thăm một người bạn.

— Tôi cũng đi thăm bạn và cũng tại Chợ Đầu.

Chàng nhìn quanh, rồi tiếp :

— Đi đến nơi Chau Thôi rồi, nghỉ đợi xe khác chăng sao mới có. Lại cho đợi sang đó đã đặt nữa. Hay ta đi bộ cho rồi.

Cô gái chỉ đáp thật nhỏ :

— Dạ.

Anh lo, vai người hành khách không hạn rồi sẽ hành lý đã bắt đầu đi về hướng Bến Hòa. Hiền nói cô gái cũng vội theo ho. Để quên đoạn đường khá dài. Hiền gợi chuyện :

— Tôi là Hiền người ta gọi là giáo viên nhưng tôi thích ba tiếng ngỗ đầu trên hơn.

Cô gái cuối đầu ngày thơ trước lối giới thiệu của Hiền rồi đáp.

— Em là Lan cho lâm học trò.

— Tên thì tôi không đoán được chứ nghề nghiệp của Lan mới nhìn tôi biết ngay.

Lan hơi lạ về cách gọi tên của Hiền nhưng nàng cũng không phản đối :

— Anh đoán hay quá.

— Tôi có tật hay đoán nghề của người ta lắm. Thì dụ như anh kia mặc áo xanh đi trước chúng ta kia tôi đâm quả quyết anh ta làm thợ nấu bếp đó.

Lan nhìn Hiền ngỡ ngàng. Hiền giải thích :

— Lan không thấy mái tóc của anh đó sao ? Nó vừa quăn vừa dơn, lại bông rất khó coi vì không hợp với khổ người. Nhưng phải là một kẻ khéo tay và có cùng chế chuốt lắm mới có được mái tóc như vậy. Mà khéo tay thì còn ai ngoài anh thợ uốn tóc nữa ?

Lan thấy vui vui với anh chàng thầy giáo này, nên lại kiếm chuyện tiếp :

Nếu không nhờ anh, Lan không biết lần sau lúc nào Lan sẽ qua nên chỉ biết khác thôi. Lan nhớ anh nhiều quá.

— Lan đừng nói điều đó mà tôi mắc cỡ, tại sao bao thiếu người khác tôi không giúp lại chỉ có Lan thôi ? Vì khi nói ra... tức là Lan được tôi phải nhìn thấy tánh xấu của mình.

— Sao đi nữa riêng với Lan, anh cũng là một người ơn.

— Thôi tôi không bàn lâm nghĩa hiệp theo kiểu tiểu thuyết rẻ tiền đâu.

Cả hai cũng thấy ý nên nhìn nhau cười thích thú. Đã đến Chợ Đầu họ cùng rẽ về tay trái và Hiền bảo Lan trước mặt cô nhất tôn nói :

— Tôi vào nhà nầy.

— Lan cũng vậy.

— Ủa ?

— Lan quen với Tâm.

— À, tôi là bạn của Cảnh anh của Tâm.

Cả hai cùng nói :

— Ngẫu nhiên hay quá.

Và hay thật vì ngay tối hôm đó đã yêu nhau. Trong câu chuyện Lan hỏi :

— Khi chiều anh đi trong mưa như vậy không thấy lạnh sao ?

— Anh đã đi như vậy, và đi cả đơn nhiều lần rồi. Giờ đây anh tin anh không còn cô đơn nữa vì đã có Lan cùng đi.

Lan nhìn bạn với đôi mắt hiểu lộ tất cả tình thương. Và tay họ tìm nhau trong đêm tối.

Nhưng hình như trời đã định cho Hiền là một người cô đơn, nên chỉ một mùa mưa qua thôi, mùa mưa năm sau thì Lan đi lấy chồng.

Ngày đám cưới của nàng, Hiền đã đến trước giáo đường đứng nhìn ; Vẻ trên trời mưa rất là nước xuống. Rồi Hiền lại tiếp tục đi, những bước đi có đơn dưới trời mưa lạnh.

sáng tác HAY

BƯỚC CHÂN CÔ ĐƠN

● TÂM UYỂN HOÀI
(Văn nghệ Tim Nhau)

THIẾU NHI VIẾT CHO NHAU

BUỒN TRONG ĐÊM

Trong vùng u tối của ban đêm, mình thân thở gục đầu xuống bàn. Cần gác buồn lặng lẽ chịu đựng sự cô liêu trống vắng,

Đêm nay sao buồn quá Thảo ơi ! Giờ nầy ở Phong Dinh, không biết Thảo có buồn như mình chăng nữa ! ? Một nỗi buồn không tên, không căn nguyên.

Thảo và mình quen nhau gần hai tháng rồi đấy ! Những bức thư trao đổi, những lời nói cảm điền tả ý tưởng có sẵn trong tâm hồn đã đem lại cho mình một niềm vui nhỏ nhỏ.

Mình mến Thảo và biết Thảo cũng mến mình. Nhưng sao tự dưng mình lo sợ quá Thảo ơ ! Lo sợ gì ? Chắc có lẽ Thảo thừa hiểu đó là sự..., giả dối ?!

Thảo ơi ! Nếu vì một điềm không thành hật nào đó của một trong hai người, Thảo và mình — mà tình bạn của chúng ta đổ vỡ thì chắc mình sẽ buồn lắm, Thảo à !

Trong khi chờ đợi thư hồi đáp của Thảo, mình đã đọc lại nhiều lần những bức thư cũ. Nết chữ đẹp, lời thư dượm vẻ chân thành. Nhưng xin lỗi Thảo— mình..., hơi nghingờ... chăng biết lòng Thảo có chân thành như thế hay không ?

Có lẽ Thảo cũng đang nghĩ về mình như vậy đó, phải không Thảo ?

Vì thế, với những giòng chữ nầy, mình mong Thảo đọc được và sẽ hiểu nỗi lòng chân thành của một người bạn Sài-gòn.

Dù sao mình cũng tin tưởng rằng, Thảo chắc không đối mình đâu ! Phải thế không Thảo ?

Miền Tây đã xa xôi — khung trời thư mộng của Thảo đó — mình ước mong Thảo hiểu mình cũng chân thật với Thảo — để giữ vững tình bạn bè thân thiết giữa một người ở Saigon và một người ở Tây Đô...

THƯƠNG THIỆU LAM
CN.TL. — SAIGON

CHỊ ĐỪNG QUÊN

Gia đình đôi khi không được đầm ấm yên vui vì một chuyện nhỏ nhặt, mà chị ngơ tới. Không phải tại chị không đợc, không chiều chuộng yêu thương chồng, mà vì chị bận nhiều công việc quá rồi quên đi.... Đừng kia những anh chồng một khi có vợ rồi thường hay chỉch chỏn ở ngoài hướng khác. Và để phục vụ chồng chị phải tìm cách để hồi hận rạy rực anh ta thường tìm lối của vợ để mà trách. Những lỗi lầy thường lại rất nhỏ nhặt.

Có một anh chồng thay vào vợ bạn bè. Con vợ tao đó nghen, hồi nó còn là người yêu của mình, một sự chỉ dốt ở vai bạn đã cũng thấy nó lại đạt lấy kiểu chỉ nhiếp lại.

Tới chồng là vợ mình rồi, cái nết quên sót mất cả thăng nó cũng không thấy. Nhắc gần mấy chục lần, chưa chắc nó đã kết lại cho mình».

Vậy «chị đừng quên» sau khi giặt giũ quần áo, tìm kiếm kết lại những nút áo, nút quần đã sút... cũng là một trong những yếu tố giữ gìn hạnh phúc đó !

HỘP THƠ

♠ Cô THÚY-VÂN trả lời

Nhân tin chung : Các em đã liên lạc với chị từ trước trên các báo T.C. D.T. và D.D. hãy liên lạc lại với chị trên nhựt báo Bình-Minh như xưa, vì chị không có thì giờ viết thư riêng cho từng em được. Còn một số các bài của các em vì chị đay nhưng chị chưa đăm cho đăng vì còn đợi ý kiến của các em. Hãy nhớ lấy các bài chị mới tạo sáng khuyến khích và nâng đỡ những tam hồn yêu văn nghệ.

Bài gửi về cho nhà báo Loại nào cũng được, nhưng nhớ viết trên một mặt giấy Sông tác hay (tuyệnngôn) dài nhứt là 7 trang giấy học trò (4 trang giấy đánh máy) Viết cho nhau, dài nhứt là 3 trang giấy học trò. Những bài khác có thể viết tự do. Không giới hạn.

Văn thư của UThant gởi...

(Tiếp theo trang 3)

mối bang giao giữa các quốc gia và như tôi đã nói trước đây trăng chiến tranh VN đã làm ngưng trệ sự cộng tác lớn lao và sự thông cảm giữa các quốc gia mới khởi sự tiến bộ trong những năm gần đây.

Đây là điều mà tôi nhận xét về tình hình Việt Nam. Đó là tình hình, trong đó một cường quốc như Hoa Kỳ phải nêu ra sáng kiến trong niềm vọng đạt tới hòa bình và bày tỏ một tinh thần hiểu biết và nhân đạo. Tôi tin rằng trong những hoàn cảnh đó, chỉ có sự áp dụng một tinh thần nhân đạo như vậy mới có thể ngăn cản việc mở rộng cuộc chiến tranh nầy và đưa tới hòa bình.

Nhân dịp nầy tôi xin lập lại chương trình 3 điểm của tôi, chương trình mà tôi vẫn kiên quyết theo đuổi :

1. — Ngưng oanh tạc Bắc Việt

2.—Giảm bớt các hoạt động quân sự của cả đôi bên tại miền Nam V.N.

3. — Sự mong muốn thực sự ngồi vào bàn hội nghị của những phe liên hệ.

Tôi tin chắc rằng chương trình 3 điểm nầy, theo đó việc ngưng oanh tạc Bắc Việt là điều kiện trước tiên và thiết yếu, rất cần để tạo ra những cuộc thảo luận có kết quả hầu đưa tới một mức sự giải quyết hợp lý trong danh dự vẫn để Việt Nam trên căn bản thỏa ước Genève 1954.

Tôi cũng xin nhắc lại rằng trong phiên họp thứ 21. khi đại hội đồng tranh luận, đa số các đại biểu đã ủng hộ chương trình 3 điểm nầy. Nhiều vị trưởng phái đoàn còn đặc biệt kêu gọi ngưng oanh tạc Bắc Việt. Điều đó đã chứng tỏ rõ ràng công luận thế giới đối với vấn đề nầy.

Các nhà lãnh đạo các tôn giáo trên khắp thế giới cũng đã bày tỏ nỗi lo lắng của họ tới sự leo thang chiến tranh ở Việt Nam. Chỉ mới mấy hôm trước đây Tổng thư ký Hội đồng Giáo Hội Thế Giới cũng đã bày tỏ một nỗi ưu tư tương tự. Hội đồng Giáo Hoàng kêu gọi một cuộc hưu chiến dài hạn, tối ưu hộ lợi kêu gọi đó và tha thiết yêu cầu đôi bên đặc biệt lưu tâm tới lời kêu gọi đó. Trong bài tuyên bố của tôi ngày 2 tháng chạp có đoạn tôi đã nói : « Có gì là quá đáng khi người ta hy vọng rằng điều đã có thể thực hiện được trong 2 ngày nhân dịp lễ chung cũng sẽ có thể thực hiện được trong một thời gian lâu dài hơn, ngõ hầu tạo một bầu không khí cần thiết cho những cuộc thương thuyết đầy ý nghĩa sẽ được tổ chức trong sự tìm kiếm một giải pháp hòa bình. »

Đây là điều tôi nghĩ khi tôi đề cập tới sự cần có một đề nghị nhân đạo. Nếu Hoa kỳ thực hiện một hành động theo tinh thần đó, đó vẫn là điều kiện, nghĩa là ngưng oanh tạc Bắc Việt, và nếu đôi bên chịu kéo dài cuộc hưu chiến nhân dịp nầy thì tôi hy vọng rằng những tiến triển thuận lợi khác cũng có thể tới theo. Tôi đã trình bày trong thư đó rằng trong năm 1954, các cuộc thương thuyết giải quyết hòa bình đã diễn ra trong lúc không có hưu chiến chính thức và trong khi chiến cuộc vẫn còn tiếp diễn. Ngay đã cho lệnh hưu chiến có bị vi phạm lẻ tả vì sự thiếu kiểm soát và liên lạc, tôi tin rằng điều nầy sẽ dưa lại sự dịp đáng hoan nghênh để mở đường cho các cuộc tiếp xúc riêng và các cuộc thảm đồ ngoại giao rồi sau đó tới các cuộc thương thuyết đưa tới căn bản thỏa ước Genève 1954.

Tôi viết thư này cho ông sau khi đã suy nghĩ kỹ. Tôi xin ngưng bút và đoán chắc với ông và quý chính phủ rằng trong khả năng cá nhân của tôi, tôi sẽ tiếp tục dùng mọi nỗ lực của mình và thảm đồ mọi đường lối khả dĩ đưa tới một giải pháp hòa bình hợp lý và danh dự cho vấn đề Việt Nam.

Thư phúc đáp của ông đã được ấn hành như một tài liệu của Hội đồng Bảo an. Tôi đang điều đình để thư phúc đáp nầy của được ấn hành như một tài liệu của Hội đồng Bảo an.

Mỹ và Nga...

(Tiếp theo trang 3)

Nga. Anh đã từng cho nổ thử bom nguyên tử ngót... 500 lần để rồi cũng nhau kỳ thỏa hiệp ngưng thí nghiệm hồm 5-8-63 tại Mạc tư Khoa.

Kết luận

Tuy Trung Cộng đã chế tạo được bom nguyên tử và đang làm hùm hổ, sung chưa «dám «cho ăn thua» với Mỹ cũng như với Nga. Vì lực lượng nguyên tử của họ còn quá kém.

Mỹ dự sức đánh T.C bằng chiến tranh nguyên tử, sonngcên ngại một đôi thủ lợi hại Nga Sô, sẽ thủ lợi chắc chắn.

Nga sô cũng dư sức vật ngã T.C và đã có lý do ra tay, nhưng cũng không dám vì e «làm mọi không công» cho kẻ thủ (trên lý thuyết) là tư bản.

Tóm lại, muốn đánh Trung Cộng, hai nước Mỹ và Nga phải,.. nắm tay với một vấn kiện chia phần trước.

Nhưng, việc nầy có thể xảy ra chăng ?

Có dịp, chúng ta sẽ bàn tới...

T.T.Q

CHIẾN TRANH NGA T.C. có thể bùng nổ không ?

(Tiếp theo trang 3)

Trung Cộng suy giảm vì những cuộc biểu tình chống Nga trước tòa đại sứ Nga ở Bắc Kinh hay vì những sinh viên Trung Cộng bị trục xuất khỏi lãnh thổ Nga sô, cũng không phải những vụ lộn xộn tại biên giới hai quốc gia.

Chủ nghĩa Cộng Sản quốc tế — được coi như một phong trào thống nhất — được như càng ngày càng trở thành một lân sóng trong quá khứ. Thủ lãnh Cộng sản Bắc Hàn là Kim nhựt Thành đã nhấn mạnh tới trường hợp nầy hồi tháng 10 vừa qua. Kim Nhựt Thành đã nói : «Thật đáng tiếc rằng niềm sự mâu thuẫn giữa các đảng Cộng sản anh em đã trở thành nghiêm trọng đến nỗi rằng họ đã được quá cả những giờ hạn ý thức hệ và lý thuyết và ngày nay những mâu thuẫn đó khó lòng giải quyết cho xong».

TẾT NĂM CON DÊ SẮP TỚI !

Bạn đọc nhớ đón xem cho kỳ được tập báo

XUÂN BÌNH - MINH

BÌA XUÂN IN OFFSET 6 MÀU LỘNG LẪY VỚI 11 QUYỂN LỊCH ĐẸP 1967 GỒM NHIỀU TÁM CŨNG IN OFFSET

CÁC CHỨNG BỆNH CỦA PHỤ NỮ

Kinh nguyệt bất bất điều, thiếu máu hành kinh đau bụng, đau lưng người gầy yếu, mệt nhọc, ít ăn kém ngủ, nước da xanh xao, quý bà dùng :

NỮ KIM CAO Quảng an Hòa

(Có bán các tiệm thuốc Bắc) K.N số 614 ngày 18-12-63

QUÝ BÀ CÓ THAI : bổ bổ dưỡng sức khỏe cho quý bà để tránh các chứng ốm nghén, bán thân đi được, thay trăng quý bà dùng :

Bổ huyết dưỡng thai QUẢNG AN HÒA

Đến ngày sanh mau khác khoẻ — (có bán ở các tiệm thuốc Bắc T. gh. h. : nhà thuốc Quảng An Hòa 169 Lê văn Duyệt Saigon K.N. số 612 ngày 18-12-63

THẬN SUY mỏi mệt sanh ra bịnh đau lưng, đái dầm bị hoài mỏi mệt, ít ăn ngủ mất sức, mộng hoạt tinh, thận suy nên bổ dưỡng bằng thuốc Bổ thận :

CƯỜNG THẬN TINH Quảng An Hòa

Có bán ở tại các tiệm thuốc Bắc : Nhà thuốc QUẢNG AN HÒA 169 Lê văn Duyệt, Saigon K.N. số 615 ngày 18-12-63

Đau gan ! yếu gan !

Nhức đầu mắt ngủ, ăn không ngon, chóng tiêu hóa, nổi mề đay, nổi mụn ở mặt, sáng trong mình, bào ngư, ngứa, rượu, dùng thuốc

TRỊ BỊNH GAN Quảng an Hòa

(Sẽ ở đã trị gan và số 2 đã bổ gan) K.N. số 617 ngày 18-2-63

(Có bán ở các tiệm thuốc Bắc)

Ai đã bị đau tim

thường hay bị : hồi hộp, chóng váng, tay tê, mệt lả, ngất xỉu, hay mệt bất thường vẻ đến thường mất ngủ, giựt mình sợ hãi, suy yếu thần kinh nên dùng thuốc BỔ TIM Quảng an Hòa để trợ tim an thần. (có bán ở các tiệm thuốc Bắc) K.N. số 616 ngày 18-12-63

HO ! SIỂNG ! Các chứng SIỂNG hình nhiều, ho cảm, ho đàm, ho khan, ho ran, ho ngực, ho nhiều hơn đêm, ho lâu ngày, ho vào hậu dùng thuốc ho QUẢNG AN TIÊN có bán ở các tiệm thuốc Bắc) T.gh. h. : Hòa thuốc Quảng An Hòa 169 Lê văn Duyệt Saigon K.N. số 613 ngày 18-2-63

Bịnh phong thấp tê bại

Đau nhức khớp xương, chực nổi, đau thắt ngang lưng, dùng thuốc PHONG THẤP QUẢNG AN HÒA,

(Có bán tại các tiệm thuốc Bắc) T.P.H. Nhà thuốc Quảng An Hòa 169 Lê văn Duyệt Saigon K.N.S. 611 ngày 18-12-63.

Cứu tinh của NAM THANH NIÊN

TÁM TINH HAI CẦU BỔ THẬN HOAN

Trị : MỘNG TINH DI TINH HƯỚT TINH

Trừ : ĐAU LƯNG NHỨC MỎI

NHÀ THUỐC ĐÔNG-Y VÕ VĂN VÂN THỦ-DẦU-MỘT

HỎI CÁC TIỆM THUỐC BẮC

K.N. số 686 ngày 17-2-64 BYT

Thơ

● Lâm Bằng Thủy

Trà lại cho chàng

Buổi chiều ngồi nghe bản tin chiến sự cuối cùng có một ngày đã hết
nàng bỗi đầu đọc lại tin mừng của chàng in trên mặt báo
nước mắt nhòa ướt đầy đôi thơ con buồn thác lũ
nàng gọi tin chàng lần nữa rồi xin quên !
Buổi tối nàng khóc với Bạch Tuyết trong bài ca tuyệt vọng
nàng khóc mùa Nhật Trường ngày cuối em...
nàng khóc mợi mình nàng nối thân các đế
nàng khóc cái can nàng tự giấc ngủ triền miên
Bây giờ thì nàng lòng đang thành cô Ác
chàng bỗ đi—chàng biến biệt xa vùng
chàng bỗ đi—nàng lần thân trong đó
chàng bỗ đi—quên lần cuối đưa nàng !
nàng ôm thân đếm từng giọt mộng trên mắt
nàng ôm thân đếm tình yêu qua kẻ hở
10 ngón tay nàng đâu giờ nhỉ cuộc đời !
anh sang nhịp mà chút hơi thở êm
Đêm chiều cuối cùng chàng bỗ thật mau
nàng cầu lấy bài nàng không siết nổi
Tiếng xe buồn như nước mắt đang dưa trôi nàng chảy dọc, nàng
khóc cả nắng nắng tình gió chàng đang sau vừa
nắng đi trở về trên con đường Bà Huyện nàng đi trở về trở lại...
đêm Tân Hòa !...

đặc-biệt CHÁNH-TRỊ quốc-tế

Nhận định về mâu thuẫn giữa Nga và T.C.

CHIẾN-TRANH NGA-T.C. có thể bùng nổ không?

Trong suốt năm 1966, Nga-sô và Trung cộng lại tối điên lên màn hề kịch nổi tiếng từ thời đại phim câm. Cái cảnh đánh nhau kiểu sưa trên mân bạc đã chấm dứt từ lâu rồi. Tuy nhiên cuộc tỉ thí của Mạc tư Khoa và Bắc Kinh cứ tiếp diễn mà không để đến quyết định tối hậu nào, không có sức mạnh nào của cả hai bên để đo vân đích thủ và đoạt được chứ vô địch quốc tế trong phong trào Cộng sản thế giới.

Đối bên đều nhấn mạnh rằng chỉ có riêng mình mới thực là kẻ chủ trách nhiệm về Chủ nghĩa Cộng sản, chỉ có mình có chiến lược duy nhứt để đưa thế giới vào con đường của chủ nghĩa Cộng sản, và đàng kia là kẻ phản bội học thuyết Mác Lê.

Các đảng Cộng sản khác trên thế giới cả mấy mối ngày I tuyệt vọng vì cuộc tranh chấp Nga Sô — T.C không sao hàn gắn lại được và cũng có nhiều đảng Cộng Sản phải chịu đựng nhiều cảnh chia rẽ trong nội bộ mình.

Tuy nhiên trong lúc năm 1966 gần tàn, các nhà lãnh đạo T.C Đảng Nga Sô hiện xúc tiến một chiến dịch mới nhằm lôi cuốn cảm tình của các đảng Cộng sản ngoại quốc, Niềm hy vọng của Mạc tư Khoa là năm 1967 sẽ là năm mà Bắc Kinh hoặc bắt buộc phải từ bỏ cuộc tranh chấp hay bắt buộc phải nhìn nhận quyền tối cao của Mạc tư Khoa. Tuy nhiên một cuộc hòa giải giữa Nga sô và Trung Cộng dường như không có được.

Sáng kiến mới của Nga sô nhằm triệu tập một hội nghị Cộng sản quốc tế đã được tiết lộ trong Đại Hội Đảng Bảo Gia Lợi hồi tháng 11 và trong Đại Hội Đảng Đông Gia Lợi hồi tháng 12 vừa qua. Chính trong Đại Hội này, lãnh tụ Cộng Đảng Nga Leonid Brezhnev đã chấp thuận các đề nghị, do các đảng Cộng sản khác nêu ra để tổ chức một hội nghị. Cộng sản quốc tế càng sớm càng hay. Tuy chiến, không có quyết định nào — nếu có — được tiết lộ cả. Và người ta cũng có thể là một số nhà lãnh đạo Cộng sản đã lên tiếng bắt bỏ một hội nghị Cộng sản quốc tế để thảo luận về vấn đề Trung Cộng.

Hơn nữa, Leonid Brezhnev đã lên tiếng cả ngày điều mà ông ta gọi là «những lời tuyên bố của những đảng Cộng Sản anh em đối với kết quả cho rằng các điều hiện chín mùi để cùng thảo dự một cuộc thảo luận [illegible] lúc trên trên hy vọng [illegible] Đông Phương. Leonid Brezhnev nói: «Chúng ta vẫn con tin tưởng rằng thời gian sẽ tới khi Cộng Đảng Trung Hoa mặt lần nữa sẽ đứng vào hàng ngũ phong trào Cộng sản thế giới, dưới danh nghĩa của học thuyết Mác Lê.

Thái độ kiên nhẫn của Brezhnev đã được nhìn nhận sau khi ông tướng Nikita Khruschev bị hạ bệ cuối năm 1964. Ông Khruschev đã bắt bình với Trách Đông hồi giữa năm 1964 bằng cách đề nghị Cộng sản quốc tế ngồi lại giải quyết những mâu thuẫn giữa Mạc tư Khoa và Bắc Kinh.

Cuộc tranh chấp Nga-Hoa — được chính thức các nhận hồi 1961 — đã do chính Khruschev khởi mào trong một bài diễn văn nói tháng của ông hồi năm 1956 nói về việc hạ bệ Staline. Vì vậy Thủ tướng Nga cũng là người phải chịu hoàn toàn trách nhiệm về chủ trương (sống chung hòa bình), thể có nghĩa là thiếu sự tiến bộ của chủ nghĩa Cộng sản tại khắp nơi [illegible].

Bắc Kinh đã gán cho lập trường của Ngô Sô là «xét lại» một đường lối sai lầm và những học thuyết Lênine và Staline và Bắc Kinh đã khước từ ngài vào bản hội nghị với «những kẻ âm mưu với đế quốc». Chủ tịch Cộng Đảng Trung Hoa Mao Trạch Đông đã phát động những kế hoạch phá hoại việc triệu tập một hội nghị Cộng Sản quốc tế hồi năm 1965 khi họ Mao vẫn chay một hội nghị sơ bộ Cộng Sản tại Mạc tư Khoa.

Hồi tháng 3 năm 1966, T.C bắc bỏ lời mời tham dự Đại hội Cộng đảng Nga kỳ thứ 23. Đây là một biến cố quan trọng vì theo như truyền thống thì các đảng Cộng Sản ngoại quốc đều được mời tham dự Đại hội này. Trước khi Đại Hội khai mạc, điện Cẩm Linh, đã cho phổ biến một mật thư gửi (các đảng Cộng sản anh em) và lên tiếng tố các Bắc Kinh-mưu toan gây chiến tranh giữa Nga và Mỹ và Điện Cẩm Linh đã lên án T.C đã ngăn cản công cuộc viện trợ quân sự Nga sô cho Bắc Việt.

Mặt thư của điện Cẩm Linh cũng nói rằng Bắc Kinh đã gia tăng các hoạt động phá hoại chống Nga sô và tuyên truyền những lý thuyết về những vụ tranh chấp quân sự giữa Trung cộng và Nga sô.

Ngược lại, Bắc kinh cũng đã lên tiếng tố giác Mạc tư Khoa gia tăng cuộc cản thắng chống Trung cộng và tuyên bố rằng các nhà lãnh đạo Nga Sô càng ngày càng đi xa vào con đường của thuyết xét lại và tranh chấp Hồi tháng 8 vừa qua mối bang giao Nga Hoa xuống rất thấp khi hai đảng Cộng sản «Nga sô và Trung Hoa hợp thức hóa cuộc tranh chấp. Khi triệu tập hội nghị chính thức lần đầu tiên trong 4 năm qua Uỷ ban Trung Ương Cộng Đảng Trung Hoa đã cho công bố một thông cáo gọi Nga sô là những «kẻ đề tiện» và tuyên bố rằng Bắc Kinh không thể nào có những hành động đoàn kết với những kẻ «đề tiện» đó được.

Để trả lời những lời kết án của Trung Cộng, trung ương Cộng Đảng Nga nói rằng Trung cộng đã chấp nhận một đường lối chống Nga như một chính sách chính thức. Mạc Tư Khoa cho rằng điều này là một bước tiến nghiêm trọng nhất.

Hồi tháng 11 vừa qua, nhựt báo (Pravda) cơ quan ngôn luận chính thức Cộng Đảng Nga đã lên án Mao Trạch Đông và các chính sách của ông ta phương hại tới nhân dân Trung Hoa Lục Địa và phương hại tới chủ nghĩa Cộng sản thế giới. Một số quan sát viên cho rằng lời tuyên bố bất thường này của Nga là lời kêu gọi những phần tử ly khai tại Bắc Kinh hãy nổi lên lật đổ Mao trạch Đông vì những thất bại của họ Mao trong các chính sách đối nội cũng như đối ngoại.

Sau 17 năm lên cầm quyền Mao Trạch Đông đã gây ra bao nhiêu cuộc chống đối về chính sách của ông ta, điều mà họ Mao đã nhận thấy là cần đã kích chính Cộng Đảng của ông. Vì thế cho nên Mao Trạch Đông đã phải dựa vào thế của ông Trung Cộng và dựa vào tập đoàn thanh niên mới là vệ binh đỏ.

Năm 1966 cũng là năm mà mối bang giao giữa Nga Sô và

(Xem tiếp trang 4)

SAU QUẢ BOM NGUYÊN-TỬ THỨ 5 CỦA TRUNG-CỘNG ĐÃ NỔ...

MỸ VÀ NGA SẼ TÍNH SAO?

NHỮNG LÝ DO CHƯA CÓ THỂ CÓ CHIẾN TRANH NGUYÊN TỬ CẬN ĐÂY

● *Bài của TRẦN TẤN QUỐC*

Người ta không thể thân nhiên sau vụ Trung Cộng cho nổ thí nghiệm quả bom nguyên tử thứ 5 hôm 28-12-1966. Xin nhắc lại, đây là vụ nổ thứ ba trong năm 1966 và thứ 5 trong vòng 26 tháng về phía Trung Cộng.

Sau vụ nổ nói trên, một khoa học gia nguyên tử danh tiếng của Mỹ là Bác sĩ Ralph Lapp cho rằng, hiện nay cố lối 50 quả bom nguyên tử. Một con số đáng kể được thốt ra bởi nhà bác học nguyên tử còn hiểu uy tín càng khiến thế giới đặc biệt chú ý.

Như chúng tôi đã viết người ta không lấy gì làm lo sợ cho lắm khi thấy người biết nói chuyện có cảm con dao bén trong tay song người ta lo ngại vô cùng khi con dao bén ấy nằm trong tay kẻ vô phu hào chiến.

Chính vì vậy dù cho người quen thói nhìn đời bằng đôi mắt thân nhiên với tâm hồn vô tích sự cũng phải bàn khoăn lo nghĩ khi đã biết Trung Cộng có đủ khả năng chế tạo bom nguyên tử mà hiện cũng đã có rồi.

Mỹ không thể đánh Trung Cộng ngay bây giờ

Cũng một cảm nghĩ như trên, có người tự hỏi: «Mỹ và Nga vẫn ngồi yên mà xem Trung Cộng ráo riết chế tạo bom nguyên tử sao?».

Vì nóng lòng mà hỏi như vậy, song trong thâm tâm, người ta vẫn biết rằng, muốn khai hỏa một cuộc chiến tranh, ngoài thực lực bào đảm cho sự chiến thắng, người chủ chiến cần một thời gian chuẩn bị dài lâu, [illegible] như cần có một lý do được xem là... chánh đáng và một cơ hội kẻ như thuận lợi nhứt.

Xét riêng về Mỹ, ai cũng thấy rằng, ngay bây giờ, với lực lượng nguyên tử vô địch đã có sẵn, Mỹ sẽ thắng TC như cắm chắc trong tay, chẳng những tiêu diệt được 1 đại hoa chung cho nhân loại, mà Mỹ còn giải quyết được vấn đề khác vì có sự nhúng tay của Bắc Kinh mà trở nên trầm trọng và gần như nan giải. Nhưng, Mỹ... không để gì mà đánh Trung Cộng ngay bây giờ! Vì còn có... Nga sô, một cường quốc nguyên tử không thua kém Mỹ bao nhiêu.

Nghĩ xa hơn một chút, chúng ta sẽ thấy, nếu Mỹ và Trung Cộng đánh nhau, thì đu nhảy vào hay đứng ngoài, Nga sô cũng sẽ... nằm quyền bá chủ thế giới trong tương lai với cái thế «Bạn duật tương trí, Ngư ông đắc lợi».

Chúng ta còn thấy như vậy, huống chi các nhà cầm quyền Hoa Thịnh Đốn với một số các chiến lược gia tài giỏi ở Ngũ Giác Đài! Họ còn thấy sáu xa gấp trăm lần chúng ta trong những phúc trình tối mật từ khắp các nơi trên thế giới gởi về cho họ từ ngày.

Nga sô càng khó ra tay đánh T.C

Mỹ không đánh được Trung Cộng ngay bây giờ thì Nga sô cũng thấy khó ra tay, mặc dù hiện nay Mạc tư Khoa có đủ yếu tố khai chiến với Bắc Kinh.

Nếu có ai cho thành kiến «không tin ở báo chí» thì thử nghe một lần — một lần thôi — Đài Bắc Kinh đọc... nghe Trung Cộng chửi Nga sô và tố cáo các nhà lãnh đạo ở Điện Cẩm Linh ra sao?

Thật là khó tưởng tượng rằng, giữa 2 đảng chỉ vì đại» cùng là môn đệ của Mác Lê mà hất hỏa nhau đến nước chi còn... dập nhau!

Ngoài sự chửi rủa, tố cáo ngày một với những lời lẽ nặng nề nhứt, thậm tệ nhứt, hiện nay, Bắc kinh và Mạc tư Khoa còn xua binh ra đương đầu nhau hai bên bờ sông Amour tại thành Blagovestchensk, nơi giáp giới TC và Nga sô ở vùng Bắc Viễn Đông. Sở dĩ có sự việc đương đầu bằng thực lực quân đội như trên, vì sau khi cuộc «xung đột ý thức hệ» bùng nổ giữa B-K và Mạc tư Khoa thì Trung Cộng lên tiếng đòi thị trấn Blagovestchensk, viện lẽ thành phố này thuộc lãnh thổ Trung Quốc từ bao nhiêu thế kỷ trước.

Thấy đồng chí nay trở mặt và toan gây chuyện, Nga sô vội và xây thành đắp lũy tại Blagovestchensk, đồng thời ráo riết dựng lên một vạn lý trường thành dọc bờ sông biên giới Amour, viện lẽ... ngừa lụt. Trong năm qua, thình thoảng Hồng quân Nga sô và Trung cộng đóng 2 bên bờ sông «hồi thăm» nhau bằng những... trăn súng tiểu liên, đại liên.

Nhưng, như đã nói, ngay bây giờ Nga sô tuy có nguyên nhân khai chiến với Trung Cộng, mà cũng không... đánh được, bởi còn có... Mỹ sẵn sàng với cái thế Ngư Ông. Ai lại không biết Nga và Trung Cộng đập nhau hăn là bằng vô khí nguyên tử — thì thế giới sẽ nghe được những trăn pháo tay vui mừng vang lên từ Hoa Thạnh Đốn.

Trung Cộng miệng la «Cướp», tay mò gươm

Các nhà lãnh đạo Bắc kinh biết rõ hơn ai vì sao Mỹ chưa thể đánh mình và nguyên nhân nào khiến Nga sô còn chịu bó tay nghe chửi ngày một. Vậy thì, đại gì mà Bắc Kinh gây hấn thực sự hoặc với Mỹ, hoặc với Nga sô, khi mà lực lượng nguyên vượt ngoài ý nghĩ của mọi người. Lò máy có năng lực sản xuất chất «Uranium» rất dồi dào, đủ cho việc chế tạo 2 quả bom nguyên tử trong... một tháng. (Theo AFP ngày 30-12-66 loan báo từ Paris).

Nghe qua, ai nấy không khỏi giựt mình và thầm tính: 1 tháng chế tạo 2 quả; 1 năm có 24 quả; 2 năm có 48 v...v...

Với cái đà phát triển vô khí nguyên tử như trên đã được xem là... khá nhanh, song Trung Cộng muốn theo kịp Mỹ và Nga ở phương diện nầy, cũng... còn lâu. Và thật lâu.

Nói như vậy không phải vì thành kiến chênh lệch mà thật sự thì mọi người đều biết rằng, 3 năm trước vụ Trung Cộng thử quả bom nguyên tử đầu tiên có sức nặng 10 kilotones (16-10-1964) thì trong hầm nguyên tử của Mỹ đã có sẵn.. 50.000 quả bom lợi hại nầy với sức mạnh chung là 35 triệu tấn TNT hay là 35.000 kilotonnes. Và tại hầm nguyên tử của Nga sô cũng đã có 30.000 quả với sức mạnh tương đương số dự trữ nguyên tử của Mỹ. Đó là chưa kể, trước Trung Cộng, thì Mỹ,

(Xem tiếp trang 4)

HẬU TRƯỜNG... CHÁNH TRỊ QUỐC TẾ

CỰU THIẾU-TƯỚNG B.X. LÊ-VĂN-VIỄN TỰ THUẬT ĐỜI MÌNH

Tuần báo Rivarol của Pháp trong số 832 vừa tới Saigon có bài phỏng vấn cựu Thiếu tướng Lê văn Viễn người chỉ huy trường Lực lượng Binh Xuyên hiện ở tại Pháp.

Tướng Viễn hiện nay không còn một ảnh hưởng nào tại V.N nữa.

Chúng tôi lược đăng bài phỏng vấn nói trên với tính cách tài liệu vì Trường Bay Viễn tự thuật về cuộc đời mình, trong đó có nhiều khía cạnh mà cá lẽ nhiều người chúng ta chưa biết về cuộc đời của con người đã nổi danh một đạo tại V.N.

Dưới đây là lược dịch bài phỏng vấn.

Con Cọp của tướng Bảy Viễn

HỎI: Người ta đồn rằng ông có một con Cọp mà ông nuôi nó bằng thịt của họa tù nhân của ông, có đúng không?

ĐÁP: Con cọp đó chỉ có một lần ăn thịt một con chó thôi, nhưng đó là chuyện ngoài ý muốn của tôi.

HỎI: Hồi 30 tuổi, ông đã là chúa đảng cướp Bình Xuyên và đã cướp của thiên hạ rất nhiều, phải không?

ĐÁP: Hồi 18 tuổi, tôi đã nhận thấy nỗi khổ của dân nghèo với nhiều bạn bè quốc gia, tôi mơ ước độc lập của nước tôi. Muốn tranh đấu, chúng tôi phải có tiền, thật nhiều tiền. Chúng tôi tỏ chức nhiều cờ bạc để lấy tiền tài trợ cho phong trào quốc gia của chúng tôi. Chưa tới 20 tuổi mà «mãn ăn» được như vậy đâu phải là dễ.

Luật sư và vượt ngục

HỎI: Rồi sau nữa, thưa ông?

ĐÁP: Năm 19t, tôi hướng 1 gia tài 150 ngàn đồng nhờ bán cuộc. Tôi lập một nhà máy xay lúa và mua 3 chiếc xe hơi đưa hành khách cũng để làm kinh tài cho phong trào. Những cộng sự viên của tôi gồm những tù vượt ngục hoặc bị trục xuất khỏi nơi trú ngụ. Tôi giúp cho họ sống và giúp cả những người ở trong tù. Vì vậy mà, đến 26 tuổi là tôi mất hết sản nghiệp

Bây giờ, tại Cholón — cũng như ngày nay — là do người Tàu ngự trị. Tôi quyết định bắt họ đóng tiền cho tôi và họ đã đồng ký. Trong chẳng lúc đó có nhiều người trẻ tuổi lâm cách mạng biết, tôi phải giúp họ. Họ không tiền mướn luật sư? Hoặc của viết một cái thư cho người lên mang đến tôi — lúc đó tôi ở cách Saigon 200 cây số — là 10 ngày sau họ có luật sư. Nếu họ bị kết án, tôi tìm cách giúp họ vượt ngục.

Tù côn nôn

HỎI: Hồi 34 tuổi ông bị bắt, bị kết án 15 năm khổ sai và gởi đi côn đảo, rồi ông vượt ngục phải không?

ĐÁP: Đúng! Tôi côn nôn nhờ tên tuổi nên anh em tù nhân xem tôi như Al Capone. Họ giúp đỡ tôi tận tình. Nhờ vậy mà tôi vượt ngục dễ dàng. Một năm sau tôi bị bắt lại, gởi ra Côn Nôn nữa, 2 tháng sau, tôi thả bé đi nữa. Một năm sau lại bị bắt và đúng 2 tháng, tôi lại vượt ngục lần thứ 3.

Lần nầy thì vô phương bắt tôi, vì em út tôi đông lắm. Dầu tôi ngủ, họ cũng canh gác và không dành thức tôi dậy, khi lính tới. Họ bao vệ tôi vô cùng hiệu quả. Ngay khi Nhựt treo giá cái đầu tôi 10 triệu bạc. Nhựt cũng chẳng làm gì được tôi!

THAO-NAM SON
Trị: ĐAU LƯNG, NHỨC MỎI, ĐAU GÂN, BẠI THẬN, KHÔ ÁI TRẮNG
● CÁC CHỨNG BỊNH PHONG THẤP
● CHỮA TAY CHÂN RUN XUỐI
THAO-NAM SON

NHỮNG CUỘC VẬN ĐỘNG HÒA BÌNH

VỀ VẤN-ĐỀ VIỆT-NAM

Văn thư của Đại sứ GOLDBERG *gởi ông U Thant*

Sau đây là nguyên văn thư đề ngày 31-12 của ông Goldberg, Đại sứ Hoa kỳ tại Liên Hiệp Quốc, gửi ông Tổng Thư Ký LHQ:

« Tôi hân hạnh được đọc quý văn thư trả lời thư tôi đề ngày 19-12 về vấn đề Việt Nam. Đề tài được đề cập tới — vấn đề hòa bình tại VN — một vấn đề thiết yếu quan trọng đối với chính phủ tôi và đối với nền hòa bình thế giới mà đã được ông kịp thời lưu ý và lại được gởi tới ông trong văn thư này.

« Chúng tôi luôn luôn chia sẻ cùng ông sự lưu ý sâu xa về sự diễn biến trong chiến cuộc VN: Sự đe dọa cho vấn đề hòa bình thế giới, hậu quả không tốt đẹp trong mối liên lạc giữa các quốc gia, và hơn nữa là sự tổn thất lớn lao về nhân mạng và tài sản.

« Tôi có thể dám bảo cùng ông rằng Chính phủ Hoa kỳ luôn luôn mong muốn chấm dứt chiến cuộc VN một cách cấp thời và trong danh dự phù hợp với Hiến chương LHQ, mà trong đó đã xác nhận tất cả mọi dân tộc đều có quyền tự quyết, quyền được tự do quyết định lấy số phận của mình.

Chúng tôi đã suy xét một cách thận trọng về ý kiến của ông để đạt trong quý văn thư ngày 30-12 và trong những trường hợp trước đó, về việc ngưng oanh kích Bắc Việt. Như ông Tổng thư ký đã nhận định rằng chính ổi địa vị và quyền lợi của chúng tôi mà chúng tôi bắt buộc phải có những trách nhiệm đặc biệt. Và với trách nhiệm đó tôi có thể cam đoan với ông một cách minh bạch rằng chính phủ chúng tôi luôn luôn sẵn sàng tiến bước trên đường đi đến hòa bình. Đặc biệt trong hợp nhãy, chúng tôi sẵn sàng ra lệnh đình chỉ nếm bom Bắc-Việt khi nào có một sự cam kết bằng đường lối riêng tư hoặc công khai, từ Bắc Việt là sẽ có một đáp ứng tương tự đi tới hòa bình.

Vì vậy, tôi xin tái xác định một lần nữa những đề nghị trước đây tôi đã trình bầy trong Đại Hội Đồng vào tháng 9 và cũng đã nhắc lại vào ngày 18-10 vừa qua. Tôi hy vọng và tin tưởng rằng ông sẽ sử dụng những biện pháp và quyền hạn của ông để xem có thể có trả lời cụ thể nào của Bắc Việt theo đề nghị của chúng tôi để tiến tới hòa bình.

Trong lúc xác nhận lại đề nghị của chúng tôi, tôi cũng tin rằng mục tiêu mà tôi đoàn chắc — cả hai chúng ta đều đồng ý — là chấm dứt chiến tranh, chấm dứt các cuộc khủng bố có tổ chức và bạo động và cuộc giao tranh không thể đạt được bằng những lời kêu gọi hay bằng hành động thân trọng của một phe trong cuộc xung đột VN. Vì vậy, chúng tôi tin thành ý kiến trong thư của ông là ghỏi có một cuộc mở rộng ngưng bắn, theo đó lẽ tất nhiên bao gồm một cuộc ngưng oanh kích Bắc-Việt, cũng như chấm dứt mọi cuộc giao tranh và mọi cuộc khủng bố có tổ chức tới miền Nam VN. Chúng tôi tin rằng những cuộc hưu chiến tạm thời đã được sắp đặt tại VN, mang lại nhiều cơ hội cho các sáng kiến theo chiều hướng đó — mặc dầu chúng tôi rất tiếc là các phe bên kia cho đến nay đã không quan tâm tới một cuộc ngưng bắn như vậy.

« Chúng tôi tin rằng hòa bình có thể đến tại VN một trong hai đường lối sau đây: qua những hành động chấm dứt hẳn các hành vi giảm bớt các cuộc giao tranh, hay qua các cuộc thảo luận. Chúng tôi hoàn toàn đồng ý với ông là căn bản tối hậu cho một giải pháp hòa bình có thể là thỏa ước Genève. Tuy nhiên, chúng tôi hoàn toàn mềm dẻo trong việc tiến tới các cuộc thảo luận do chúng tôi tìm ra, mặc dù các cuộc thảo luận đó là các cuộc thương thuyết chính thức hay là không chính thức. »

Văn thư của U Thant *gởi Đại sứ GOLDBERG*

Sau đây là nguyên văn bức thư của Tổng thư Ký Liên Hiệp Quốc U Thant gửi đại diện Hoa kỳ tại Liên Hiệp Quốc Arthur J. Goldberg, đề ngày 30-12.

«Tôi đã nghiên cứu cẩn thận bức thư của ông gửi tôi đề ngày 19-12-1966 về vấn đề Việt Nam. Tôi rất tán thành bức thư của Chính phủ ông yêu cầu tôi áp dụng mọi biện pháp «cần thiết để làm lại các cuộc thảo luận khẩn thiết hầu có thể đưa tới một cuộc ngưng bắn», và nhất là có sự bảo đảm rằng «chính phủ Hoa Kỳ sẽ hoàn toàn cộng tác... để cho các cuộc thảo luận đó khởi sự ngay và mang lại kết quả tốt đẹp».

«Ông chắc đã rõ tôi đặc biệt chú ý tới vấn đề Việt Nam trong ba năm qua. Tôi lo lắng vấn đề nầy không phải chỉ vì nhận thấy tính cách nghiêm trọng của cuộc chiến tranh liên tục nầy đối với hòa bình và an ninh quốc tế.

Tôi bận tâm tới vấn đề nầy vì tôi thực tình quan tâm tới nỗi thống khổ mà nhân dân Việt Nam đang chịu đựng, một dân tộc đã không biết tới hòa bình từ thế hệ nay cùng với sự tổn thất nhân mạng lớn lao của các phe liên hệ, sự tổn thất nhân mạng thường dân gia tăng và sự tàn phá tài sản cũng như những chi phí lớn lao đã phung phí vào cuộc chiến tranh đó.

Tôi cũng xin nhấn mạnh nơi đây điều mà tôi đã tuyên bố công khai nhiều lần, đó là sự đe dọa thực sự tới nền độc lập cùng như sự sống còn của Việt Nam, nếu chiến tranh nơi đó không được chấm dứt.

Tôi cũng đã đề cập tới sự đe dọa trầm trọng đối với nền hòa bình và an ninh quốc tế do sự kéo dài của chiến tranh Việt Nam. Chưa bao giờ có một mối hiểm họa như bây giờ là chiến tranh Việt Nam có thể lan rộng và vượt qua biên thùy của nó. Thực thế, chiến tranh Việt Nam đã ảnh hưởng tới các

(Xem tiếp trang 4)

TRANH K. ÔNG LỜI

● Nguyên tác TRẦN THANH VÂN
● Dịch giả HÀN GIANG NHẬN

(Số 109)

HỒI 32
Kình Thiên nhất trụ đã Mai Hương.

Nhắc tới Phi Vân, Phi Kiếm không khỏi chấn động tâm thần. Nhưng chàng cố nén cơn xúc động. Lạnh lùng đáp :

— Tôn giả bắt tật phân nhiều như vậy.

Hác mai Hương chau mày lớn tiếng.

— Vậy người dòng thủ đi thôi.

Bẩu không khi trong trường biến thành khẩn trương vô cùng. Bọn thiếu nữ áo hồng đều cả kinh thất sắc, nhưng biết mình thân phận thấp hèn không giám nói xen vào.

Thiếu niên áo xanh che mặt chuyển động thân hình lùi lại mấy bước. Nàng chậm bì coi cuộc chiến đâu nhiệt nào nây.

Phi Kiếm trợn mắt lên nhìn đôi phương không chớp, chàng cất giọng lanh lảng nói :

— Mời tôn gia rút kiếm ra.

Hác Mai Hương lên giọng kể cả !

— Đối với người đại khái lão thân chẳng cần dùng đến kiếm, Phi Kiếm coiưn! lại nói :

— Tại hạ e rằng tôn giả chỉ lấy tay vo mà đối phó thì không được đâu,

Lúc nây chẳng nai câu đó thiết không phải là huyênh hoàng chút nào. Từ sau khi chàng thâm luyện được nửa dưới pho Thiên khu bảo lục rồi, dù chưa hết, nhưng mười phần đã linh hội được đến tám. Công lực chàng hiện nay so với mười bữa trước đã khác nhau xa.

Hác Mai Hương đảo mắt nhìn quanh rồi nói :

— Chỡ lão thân phát lạc lông con tiện nhân kia đã,,,

Phi Kiếm buông thõng bằng một giọng lạnh như băng :

— Không được !

Hác Mai Hương tức giận như người điên mụ gầm lên :

— Nếu ta không nể Phi Vân thì đã mổ xẻ người từ xớm rồi. Hơi thật là một đứa nguy nga không biết trời cao đất dày.

Phi Kiếm tức giận đăng hằng một tiếng, chẳng toan sẽ nhọc mụ nhưng lại nghĩ rằng :

— Mình là đứa vị quý khách còn Hác Mai Hương tuy được Đông Phương Phi Vân tôn kính nhưng mụ chẳng qua một kẻ thị tỳ bẩu cần mà thôi nếu mình thì đăng bậc tôn tỷ đã rõ ràng Mình không nên vì nóng giận mà đầu khẩu với mụ.

Bỗng nghe Hác mai Hương tuyên bố :

— Chúng ta hạn định trong bì chiêu Người trở hết lực lượng mà ra tay, Nếu người không hạ được lão thân thì quay về phòng đi,

Phi Kiếm lúc tức lên nói vậy, nhưng bây giờ chẳng nghĩ lại cũng không muốn liều sống chết với mụ. Chàng liền gật đầu đáp

— Như thế cũng được.

Hác mai Hương nói :

— Vậy người ra tay đi !

Phi Kiếm tự biết rằng trước khi thâu thiết hết nửa dưới pho Thiên khu bảo lục thì về phương diện chưởng chỉ quyết không thể chiêm được phần tiện nghi mà chỉ có thể trông cậy vào bà chiêu kiêm thuận. Đối phương lại cũng bà thân thủ không dùng kiêm thì dĩ nhiên có lý nào chàng lại bỏ cái sở trường để dùng cái sở đoản. Chàng liền cầm thanh kiếm dơ lên quát.

— Đây là chiêu thứ nhất.

Chưa dứt lời chàng đã phóng kiếm ra, Một làn kiếm quang đầy đặc chụp xuống Hác mai Hương, người đứng ngoài coi cũng khủng khiếp.

Hác mai Hương thấy thế kiếm hiệm đọc mụ biên sắt xoay mình đi né tránh, chứ không chống đỡ.

Chiêu kiếm đầu tiên của Phi Kiếm là « Đầu tiên đoạn lưu » thì triên không ăn thua gì. Chàng liền xử dụng đến chiêu thứ hai là « Mãn thiên tinh đầu »

Phi Kiếm vaa ra chiêu vừa thết lên :

— Tôn giả hãy tiếp chiêu thứ hai !

Bỗng thấy những điểm sao bạc đầy chỉ chít đổ xuống như mưa rào bao phủ cả một vùng hai trường vuông: Cùng lúc với những ánh sao rơi vang lên những tiếng veo veo vô trùng chứng như đứt cả màng tai. Trong phạm vi hai trượng kiếm quang đầy đặc không một kẽ hở.

Những người có mặt tại trường toàn là những tay cao thủ xào hàng nhất mà chiêu kiếm nây lâm cho phải chấn động bất lên những tiếng la hoảng.

Hác Mai Hương vận động toàn thân công lực phóng liên tàm chưởng mới thoát ra được ngoài lần mưa bạc :

Mu tuy qua được cái chết hụt, nhưng cũng kinh hồn bạt vía, nét mặt xám ngắt không còn một chút huyết sắc. Mụ thở lên hổng hộc toàn trường ai cũng nghe thấy.

Phi Kiếm nghiêm rằng nói :

— Còn chiêu thứ ba nữa !

Chiêu nây mà chẳng không thăng đối phương thì chẳng nhẽm không rửa nhục được mà cũng đừng hòng giải quyết xong xuôi với thiếu nữ áo xanh che mặt.

Hác mai Hương không khiếp thật sự. Tuy mụ chưa được chân chính tỷ đấu với Phi Kiếm, nhưng mười bữa trước đây chàng bị tuần sát tổng giám Cao hàn Sơn, bộ pháp Thiên địa Song Sát và mười mấy tên Kim nguyệt sứ giả dưới trướng Kim nguyệt minh đân du vào hang núi để vây đánh. Chàng bị trọng thương gần chết. Lẫy đó mà suy thì công lực chàng không thể cao thâm đến thế được. Cứ hiện trạng mà nói thì bọn Cao hàn Sơn không tài nào chống nổi một đôn của chàng mới phải. Đây là một điều mà Hác mai Hương chẳng thể nào hiểu thấu được chuyện ngoài nghiêo bên trong.

Hoài nghi vẫn cứ hoài nghi, song sự thực vẫn là sự thực. Mụ phải ứng phó với chiêu thứ ba và là chiêu tối hậu, mụ biết rằng mình sắp phải hứng lấy một đòn kinh thiên động địa.

Vì muốn bảo tồn tính mệnh Hác mai Hương không giám [illegible] thường, mụ vẫy tay bảo thuộc hạ :

— Lấy kiếm cho lão thân !

Một thiếu nữ áo hồng tập tức cầm kiếm đưa lên.

Bẩu không khí khẩn trương cơ hồ nghẹt thở.

Trừ thiếu nữ áo xanh che mặt, không ai hiểu thái độ của nàng ra sao, còn bọn thiếu nữ áo hồng đều hoa dung thất sắc, vẻ mặt khiếp sợ nói không xiết được.

(CÒN NỮA)

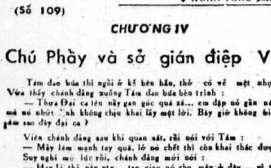

◆ XUÂN TÔNG phóng tác

(Số 109)

CHƯƠNG IV
Chú Phầy và sở gián điệp V.N.

Tâm đan bữa thì ngồi ở kế bên hắn, thở có vẻ một nhọc lắm. Vừa đây chánh đăng xuống Tâm đan bữa bên trình :

— Thưa Đại ca tên nây gan góc quá xá... em đập nó gần sát thây mà nó nhìn [illegible] không chịu khai lấy một lời. Bây giờ không biết phải làm sao đây đại ca ?

Viên chánh đăng sau khi quan sát, rồi nói với Tâm :

— Mày lâm mạnh tay quá, lỡ nó chết thì cái khai thác được gì ? Suy nghĩ mụ lúc rồi, chánh đăng mới nói :

— Hay là thế nây ngày... tao giao nó cho mày ở đây... vì tao có công chuyện gấp phải về Saigon.

Mày phải khéo léo ! chứt, nghĩa là khai thác trước khi nó chết nghe.

Nói xong ý rút ra 1000 đồng đưa cho Tâm đan bữa và căn dặn thêm :

Đây tiền cho mày xài... chăng tối mất tao cho người xuống đón mày về... cho trong trường hợp thẳng Mười chết thì mày liệu mà tính, miễn sao đừng cho nhà chức trách kiếm thấy xác nó là đủ.

Tâm đan bữa chỉ cúi đầu, nên trong lòng mừng như mở cờ bèn đáp liền :

— Đại ca đã tin nhiệm em sẽ hết lòng... em có nhiều biện pháp làm tan xác nó mà. Đại cô khỏi phải có lo.

Chánh đăng cho tay cho Tâm đan bữa chiếc chìa khóa căn nhà trước khi ra xe lái về Saigon.

... Lối... sáu vừa 5 giờ sáng...

Tâm đan bữa cho cho đến 6 giờ, nghĩa là thời gian vừa đủ để biết chắc là chánh đăng không nói lại, mới lấy ra một số thuốc để gài cho Mười có Ma túy lại bình thường.

Tâm đan bữa ra ngoài tiệm mua cả phở và thức ăn về và cả hai cùng vừa chấm ăn lót lót lót đói phó.

Miếng cho chắc ăn xe khẩu bị tiết lộ, cả hai vẫn ở căn hầm. Tâm đan bữa cho Mười có ma hiết là tối hôm trước chánh đăng có tiếp xúc nhân viên ở Hội Linh, cho nên cần đề phòng sự lộ năng đã hết nguy thì sau nhóm.

Mười có ma đồng ý.

Lúc nây vị trí của Tâm trở nên khó khăn và phức tạp vì anh chưa biết phải coi Mười là bạn hay là địch ?

— Rất có thể Mười vẫn là người của chánh đăng, một thì nhực kế để thử thánh mình, mà cũng có thể y là Ý điệp viên của I cũ chưc nào đó...

Tâm hết sức phân vân không thể biết trong nghề nây lâm lúc cần phải lâm mạnh thì mới mong tìm ra sự thật.

Mười có ma ăn khỏe, uống khỏe mà chẳng thèm nói gì nên Tâm lại cảng không hiểu phải tính toán làm sao cho khỏi lộ công tác của sở đã trao phó cho mình.

Tâm đan bữa đành liều mở đầu câu chuyện vì anh tin là Mười đâu có muốn thì lắc nây cũng không thể chế đặng được, hơn nữa anh cũng khẩu « Cuối ».

Ăn uống xong xuôi, Mười mới hỏi :

— Bây giờ làm gì đây anh Tâm ? Anh đã cứu tôi, tôi rất biết ơn... vậ...

Tâm đan bữa đi vào đề liền :

— Tôi cần anh cho tôi biết rõ tổ chức của chánh đăng cũng như sự liên lạc giữa anh và nó... nhưt là ly do nó định thủ tiêu anh ?

Mười có ma [illegible] đáp :

— Sự thật tôi cũng chưa biết rõ vai trò của anh... Điều chắn chắn là tôi và anh không có tình hữu gì, người lịnh của chánh đăng bắt anh vào đây tôi ra ngoài « Bar »...

Tâm đan bữa biết là Mười có ma cũng như mình, cả hai có thể có thiện chí, nhưng không biết rõ nhau thì làm sao mà dám cởi mở trước.

Tâm đành phải nói rõ mình trước để cho Mười tin :

— Tôi bị gián ở cần đân nhờ một sự may mắn đặc biệt nên vượt ngục về đây liền và được tổ chức thâu dụng tôi trong công việc đi chuyển năng lụn...

CÒN NỮA

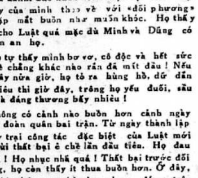

Trang vẽ đài tình cảm của SĨ TRUNG

(Số 109)

CHƯƠNG V

— Rồi anh sẽ rõ ! Bây giờ, chúng ta đi về. Chúng ta nên giải khu không khí kinh động, khiếp đảm cho toà buyn-din nầy.

Đại úy Minh đi trước, Dũng bà vai Luật đi giữa còn bọn Cô, Thêm, Hiền v.v... đi phía trước, viên thiếu úy và bảnh sĩ ghim chặt tay súng như sẵn sàng nhả đạn khi bọn Luật phản công ! Mọi người đi nhanh xuống lầu.

Ở mỗi đầu hành lang của tầng lầu một. đều có vài binh sĩ cầm súng đứng gác.

Tất cả cửa phòng đều đóng kín. Quang cảnh vắng vẻ, đìu hiu trông như miếu vắng chùa hoang. Từ ngày được dựng lên tới giờ, cao ốc Hồng Hoa chưa bao giờ gặp một vụng tang tóc, thê lương như hôm nay !

Theo lịnh của Dũng ,Luật tập trung tất cả nhân viên của mình lại ở tầng nhà dưới chân trời bo giải tán trở về nhiệm sở. Chàng làm đúng theo ý muốn của kẻ chiến thắng là vì tới nhiệm sở không ai được phép tìm cách gây rắc rối dưới bất cứ hình thức nào. Mọi người phải tỏ ra như là không có chuyện gì đáng tiếc xảy ra. Luật là cảm giữ được xem như là một điều kiện tiên quyết bắt buộc mọi người phải tuân hành nghiêm chỉnh chỉ thị ấy.

Kiểm điểm tại lực lượng chiến hại của mình, Luật chỉ thấy có 3 người bị thương nhẹ, hai nhẹ nặng nhưng không đến đổi nguy hiểm đến tánh mạng.

Tất cả khí giới của bọn Luật đều bị tịch thu, nhưng Dũng và Minh hứa sẽ hoàn trả lại cho bọn Luật sau khi «cuộc điều tra» hoàn tất.

Luật ngồi chung với Dũng và Minh trên xe Jeep chạy phía trước hai xe G.M.C. chở đầy lính mũ xanh. Các nhân viên mật vụ tiểu cấp chỉ huy của mình thì xe với «đôi phương» bằng cặp mắt buồn như mưa sầu khóc. Họ thấy lo sợ cho Luật quá mặc dù Minh và Dũng có lời trấn an hẳn.

Họ tự thấy mình bơ vơ, cô độc và hết sức vụng về chẳng khác nào rắn đã mất đầu ! Nếu cách đây vừa giờ, họ tỏ ra hùng hổ, dữ dằn bao nhiêu thì giờ đây, trông họ yếu đuối, sầu thảm và đáng thương bấy nhiêu !

Không có cảnh nào buồn hơn cảnh ngày và của đoàn quân bại trận. Tuy đã thắng lớn nhưng đến giờ trại công tác đặc biệt của Luật mới nếm mùi thất bại ê chề lần đầu tiên. Họ đau xót quá ! Họ nhục nhã quá ! Thất bại trước đối phương, họ cảm thấy ít thua bơn. Ở đây, họ lại bị những người cùng chung đồng trên một chiến tuyến hy nhục !

Càng nghiền ngẫm lý trường đấu tranh, họ càng nặng lòng chua xót, đắng cay !

★

CHƯƠNG VI

BÀ KHUÊ ngồi cứng không yên. Bà đi qua đi lại trong phòng khách, chép miệng thở dài từng chấp. Lòng bà hiện giờ nóng như lửa đốt. Bà trông chừng như mình đang đứng trên đống sôi lửa đỏ.

Ông Khuê cau nhàu :

— Bà ngồi đi chớ ? Có chuyện gì đâu mà bà... quýnh quáng vậy ?

Bà Khuê đưa hai tay lên cao; nhăn nhó đáp :

— Trời ơi, chuyện thầy trời như vầy mà ông không cho là quan trọng nữa. Ông đợi bên đang trai hộ đem trên cau, lễ vật lên đây nhiều mâng, sĩ và mình mới cho là quan trọng sao ?

Ông Khuê ngả ra sân, cất giọng đầy tin tưởng :

— Thì thế nào nội trong ngày nay cũng xong xuôi hết mọi việc. Bà không nghe thằng Thu nó cho biết là cậu Luật đã tìm được chỗ trốn của con Hương và thằng khốn nạn Nguyên nào đó rồi sao ?

Bà Khuê gieo mình ngồi xuống ghế thở ra :

— Lại có tin vui nữa ! Hai lần trước chẳng phải là tin vịt sao ? Ông ơi, ngày mai là đến đi cưới rồi. Tôi với ông chỉ còn có nước trốn đi chứ biết đang nội trong đêm nay thôi !

— Lần nây tôi tin tưởng lắm bà à ! Lần nây chính mắt nhân viên của cậu Luật trông thấy chỗ trốn của hai đứa tụ hồ. Hiện giờ đây, Đã lê đang có cuộc bao vây hai đứa nó. Thế nào cũng bắt được !

Bà Khuê vẫn không thấy yên lòng chút nào. Đối với bà, chỉ có sự hiện diện của Hương trước mặt bà mới đáng gọi là tin tưởng mà thôi. Ngoài lầu ông Khuê và Thu được lắm điều chỉ, kéo đến tìm Hương tại căn gác của Nguyên, lên sau đó bọn Luật thật hại hoàn toàn trong cuộc bao vây bắt không được Hương, chẳng lâm cho bà thất vọng nhiều hơn.

Tính đến nay, Hương bỏ nhà trốn đi đã gần một tuần lễ rồi mà tông tích của nàng vẫn còn là bóng chim tăm cá. Bà vừa lo sự khi nhỏ tới lễ cưới ở cuối tuần, vừa thấy oán giận Hương vô cùng có thể giết chết nàng được nếu nàng tự động quay trở về với gia đình trong lúc nầy.

Nếu không bị kẹt chăng vào lễ cưới nầy thì có lẽ bà đã bỏ luôn Hương rồi. Bà kể như Hương là một đứa con gái hư thân mất nết, bỏ nhà trốn theo trai. Dù có hay tin Hương chết ở một nơi nào đó, bà cũng sẽ coi như quyết không tìm đến nhận mặt. Đối với nỗi giận của bà, cái chết của Hương chỉ là cái chết của một khi nhỏ vừa lớt lòng mẹ, không làm cho bà xót xa thành luyến lưu, thương tiếc dài lâu !

Nhưng, khổ thay cũng giận Hương bao nhiêu; càng không muốn nhận nhân Hương là con bao nhiêu thì bà lại càng mong mỏi, đợi chờ ngày trở lại của Hương bấy nhiêu. Như vậy, quả nỗi cho đúng thì bà nghĩ đến quyền lợi của gia đình nhiều hơn là hạnh phúc của đứa Hương. Làm sao bà biện hộ cho «lẽ trường» của bà và ông Khuê được khi con Hương xem cuộc hôn nhân nầy là một sự bất buộc; một sự gả ép hay nói cho đúng hơn, đó là một hành động mượn danh danh để vuốt ve, thỏa mãn tham vọng của bọn quyền ?

(CÒN NỮA)

— Số 107 —

◆ thâm tình thời đại của hoài điệp tử

CHƯƠNG BAY

Hướng cần mắt rên siết như thầm che chính mình nghe :

— Mấy lần nhân lầm Lan ơi ! Tao tật lắt gì cho mấy phân đết tâm tỷ nầy được.

Trước mặt Đăng—Tin nhưng, không thể cần giữ ý nữa, nhưng giọt nước mắt Hương nhỉ nhan rưng rưng rung xuống, rưng thấm xuống...

Nhà đưa ông Nam ở nhà, Lan sắn đến rồi rít :

— Mới ngoại ngũ, Ba con chưa kịp ngồi xuống. Ngoại uống trà nha ?

— Được con. Khải phải bày vẽ gì cho phiền rốn con hết..

— Đâu có chi ngoại.

Lan tự tay bưng nước ra, ngước ở Nhà :

— Anh ngồi với ngoại chút nghe, em lên mất ba xuống.

Ông Nam quan sát một vòng trong nhà. Nhà thâm đó :

— Nhà của người ta như vầy thấy đó không ngoại ?

Ông Nam cười cười :

— Nhưt định là hơn chỗ ở của ông chủ nhà gần trăm ngàn lần rồi.

— Ba Lan cũng từ tế lắm ngoại, trăng người hết sức phúc hậu, rồi ngoại liệu chuyện sẽ rõ.

Ông Khiêm xuống dưới nhà không hơn năm phút sau đó.

Ngay khi bà cửa phòng trong đề vào chu ai, cũng phòng khách, sự có một vào ông Nam khiến ông Khiêm ngẩn ngơ một chút.

Phụ người nhìn nhau rất lâu, cái nhìn nhận diện. Im lặng đến không có một cử chỉ chào hỏi nào.

Đã thấy nhiều đường nét quen quen của nhau, tuy nhiên, để được rõ chắc hơn, Ông Nam lên tiếng :

— Xin lỗi, có phải ông là... cậu Khiêm không ?

— Còn ông là...

— Còn ông là...

— Nam Hơn đây. Cậu nhớ ra tôi chưa ?

Ông Khiêm biến sắc đột ngột. Cả cái chết vừng đi ở ông. Lẽ rất tự ông Khiêm tự nhắc nhủ đã cố gắng giữ tại bình tĩnh. Chuyện cả người hai mươi năm phút chết trở mình sống dậy với tất cả những hoạt cảnh chân thật của nó. Ông Khiêm sự hãi.

— Năm Hơn buồn toàn bằng xương thịt mà cậu. Nhưt định là tôi có giả đi nhiều nhưng, nhờ trời thương nên tôi không bị tật nguyền lầm đãi khác hình thể chi hết. Hay cậu tưởng tôi chết rồi ?

— Không. Tôi chỉ thấy hết ngạc quá. Tôi nhớ lại trước khi ông không có thân bằng quyến thuộc chi hết mà, nhưt là con cái. Vậy thì cậu Nhà đây...

— Cũng là cháu ngoại tôi đó cậu.

Nhếch mỏi cười chua một chút, ông Nam thêm :

— Sau nầy tôi có đưa con gái, tợi cậu không biết đã thôi. Nhưng con gái tôi bất hạnh quá chừng, nó không may gặp thằng chẳng hết sức tồn tại.

Ông Khiêm nhìu mày lại :

— Tôi không hiểu ông muốn nói gì hết. Ông có đưa con gái sao ?

Ông Nam quay nhìn Nhà. Không khí đã đang buồn tẻ lâu. Nhà ngẩn ngơ, Lan cũng ngơ ngác.

Chuyện gì đã xảy ra giữa ông Khiêm với ông Nam ?

Thắc mắc đáp nghe lên nhưng, Lan—Nhà chợt sự nín lặng. Ông Nam sẽ lại ông Khiêm :

— Cậu tiếp đi con đâm ngũ nghe tôi nhắc lại chuyện cả không ?

— Tôi...

— Tất nhiên chuyện có liên quan một thiết tôi chả tại sao tôi có đưa con gái sau nầy.

Ông Khiêm nẩu còn do dự. Nhân chứng của tất cả những hành ai ghê tởm của ông đang ngồi trước mặt.

Không, không thể nào nghe sự nhắc nhở mà mất tiếng nói có thể ở như một nhát chém đó. It ra cũng như một lời thóa mạ xỉu xất lầm ông khủng hoảng.

Tình cờ, ông Nam đã hiện đến như một an hồn để bảo oán. Ông Khiêm cảm giác rợn lên :

— Hay ông ở đi. Coi như đời tôi nhắc lại, không có chuyện gì đáng nói nữa cả. Chấm dứt hết ở đây.

— Đó là tùy ý cậu. Có điều, tôi tưởng đầu sao cũng nên có một lại thân hồi nào nữ người ay có bất hạnh của cậu. Cậu có thể hỏi tôi tự đi đến nay ai gặp con Quyên không, nó sống chết như thế nào. Sống thì khạm khổ lầm không chẳng hạn.

(CÒN NỮA)

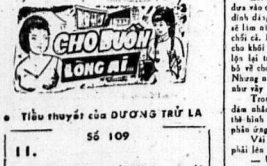

● Tiểu thuyết của DƯƠNG TRỪ LA

Số 109

11.

Thuần đm con vào lòng, nhìn bạn suy nghĩ Sao mình lại dám liều lĩnh như vầy ? Nếu Hoa ở đây một ngày kia sẽ có chuyện gì xảy ra cho gia đình mình ? Hoa đâm cướp Thân? Ta không ?

Tự nhiên cái cả hai người lại lặng im nhìn nhau. Người nào cũng ấy nay trong lòng cũng có điều muốn nói nhưng lại không dám nói vì ai cũng sợ mình lòng nhau. Không khí trở nên nặng nề, khó thở.

May sao chị bếp bước vào, bà Thuần :

— Thưa cô, chẳng có đây ở lại ăn cơm luôn ?

— Chờ sao, chị cứ dọn đi... chỉ kêu tôi Hoa vậy nói :

— Không, mình phải về, Thuần à !

— Đâu có để như vậy được, bà không muốn là bạn của nhau nữa sao ? Thuần mà không ăn cơm với tôi bữa chiều nay, tôi bước lâm đó.

Lên sau mà từ chối đây ? Hoa cứ bị Thuần đưa vào cảnh khó xử. Nếu nàng không tính ý, không đính dáng gì với Thành, thì sự đối đãi của Thuần sẽ lim nàng vui vẻ và không ngại ngùng gì phải từ chối cả. Nhưng nếu bây giờ mình từ chối nữa, sao cho khỏi Thuần nghi ngờ. Nhưng ý nghĩ có lợn đi lợn lại trong đầu Hoa. Nhiều lúc Hoa muốn tung ra bỏ về cho rồi, mặc Thuần muốn nghĩ gì thì nghĩ. Nhưng nàng lại không đủ thực hành ! Trời ơi, sao như vậy ?

Trong cảm chuyện Hoa juôn luôn [illegible] không dám nhắc đến Thành vì sợ khi nói đến Thành thì thái khác như Thuần nhìu thật kỳ và quan sát từng phân ứng trên gương mặt mình.

Vài phút sau bà người ra bảo cơm Hoa dành phải lên tiếng hỏi :

— Uả anh Thành không cùng về ăn cơm sao ?

Thuần buồn :

— Anh như vậy hoài Hoa à. Cho nên mình mới muốn Hoa ở đây với mình đó. Không thì Hoa coi suốt ngày mình có độc...

Nhiều đêm anh đi tới gần cửa sổ nghiêm nói vẻ.

Nàng đem ấy làm gì Hoa không biết rõ đó ? Hoa đây mới đau lòng và khó xử không ? Thuần là như vậy tính mang tâm sự ra kể lể :

— Mình biết đâu đây mà làm sao giữ chơn bị được. Nàng mình vẫn buồn vì không biết người kia là ai. Mình sai vài kẻ bám hoài, có gì thì cứ nói [illegible]. Mình không ghen tương, nhưng mình muốn biết người đó coi ra sao ? Hoa nghĩ phải như vậy không ? Cho xây hoài mình tức tối quá.

Miếng cơm nhai trong miệng mà không sao Hoa nuốt trôi được, ăn nói làm sao với Thuần đây (?). Khi chính mình là người kia của Hoa nói đó. Chỉ nhìt thấy sắc, đã biến ngay tâm trạng của bạn. Lẽ đâu tiếc cho ta thấy như đã thắng cương. Thuần biết nếu mình nói thẳng, đường đa đoan thì không sao thông được Hoa, nên nàng đã áp dụng « chiến thuật» biến lành tâm sự. Nên Hoa chỉ cố nuốt ngày nàng và dần dần lộ chân tướng !

Thuần cười thân trong bụng : Chuyện gì thì chuyện nay làm sao đóng kịch được tiếc. Những chính đã khám phá được rồi. Thuần lại buồn ; buồn vì đã thấy rõ đây cô gái ấy thật. Đó là tâm trạng mâu thuẫn của một người đàn bà. nghe tin chồng «xé rào» thì một, hai muốn biết cho rõ trăng đen, nhưng biết được rồi, lại đau đớn, đau đớn bởi cái khi chỉ cảm trong nghĩ ngợi thôi.

Cũng vừa khi ấy, khi Hoa chỉ muốn đọn thả đề trốn khỏi Thuần ấy, thì Thành lại sẽ. Sau khi tiếp chuyện Duy chăng đi thăng lên nhà Thuần. Thì chú nhà cho biết Hoa đi xem nhà bên Chánh Hưng nên chẳng ngồi chơi. Nhưng chớ mãi đến tối mất chẳng thấy Hoa Thành đành ra về và dặn bà chị chủ nhà là không 9 giờ tối mình sẽ trở lại.

Vừa nghe tiếng xe đậu người sân Thuần đã vui vẻ nói :

— Hoa cứ ngồi yên đây nha, mình ra gheo anh Thành chút chơi chứa lâu là kinh sẽ thôi rồi.

Biết chắc là Thuần lại sắp đưa mình đến một tình trạng rắc rối hơn nữa, Nhưng Hoa vẫn không sao lần tránh được, dành ngồi yên như tượng đá, xem bạn sẽ làm gì đây ?

Thuần vừa bước ra đón chồng ngay phòng ngoài, vui vẻ :

— Em đã sắp biết nhà mình bữa nay có ai ?

Ngạc nhiên, vì hôm nay mình vẽ trễ, Thuần lại không có vẻ bắt bích, lại còn tỏ ra vui mừng sự thay đổi đột ngột của vợ thì chồng hãi khoái, nhưng là một người chẳng biết điều, chẳng phải biết đang khả khi không khí gia đình được vui vẻ. Thành cũng đưa lại với vợ :

— Khoan, khoan... để anh nghỉ coi là ai ? À nhà mình có bao nhiêu khách, thôi anh, biết rồi... mà chứ ?

Thuần cười đưa lắc đầu :

— Tượt lắt, cho nói lại...

Thành ngẫm nghĩ :

— Chắc... bạ !

— Cũng trật lắt. Chắc chắn là không thể cho anh đoán nổi. Chịu thua đi em nói cho nghe.

Thuần cười chịu thua. Phải để anh đoán thêm một lần nữa mới được chứ.

— Rồi, cho anh nói thêm một câu nữa. N[illegible] em tin chắc là anh không đoán đúng. Em [illegible] đoán tới nghĩ nay mà cũng không ra, bất ngờ lắm. Em trước hãy nhiều anh đoán thêm là vừa

— Mấy người thiệt lạ hên ? Cái nó là... Phi[illegible] Thành nói tên một người lạ. Thuần lại cười [illegible] tao, tiếng cười thay tràng sang. Vợ chồng người vui vẻ quá, đâm ra quá... Hoa nghe tam thần [illegible] bàng hoàng. Thành vui vẻ cho vợ con là vậy, [illegible] chẳng lại thân thợ với mình. Người đàn ông [illegible] không tham lam Thuần sao mình lại nghe lời ? Đ[illegible] đó mới thật là khôn ngoan. Nhưng ý nghĩ mới quay cuồng lui tới, nhưng ý nghĩ cứ chao đi lộn lại lắm Hoa như muốn ngất xây tượng ngây ngất.

Vừa khi ấy Thuần kéo chồng vào vui vẻ :

— Đây người mà anh tìm đây.

Thành giựt mình khi thấy Hoa đang ngồi tại bàn ăn. Sao nàng lại đến đây ? Nhưng chẳng phải lâm nghiệm trước mặt vợ, giữ vẻ thản nhiên :

— Ủa, Hoa... lâu quá ! Hoa cũng xuống đây thật nhỏ :

— Dạ... lâu quá !

(Còn nữa)

HỒN MÁU RƠI !

TRUYỆN DÀI TÌNH CẢM, XÃ HỘI

● Cô LAN-SƯƠNG phóng tác

Số 1

I.- Mộng hay thực ?

TRỜI chưa rạng sáng. Đó thành đã rộn rịp tiếng động cơ. Ngọc Anh choàn chiếc áo lanh đơn sơ từ trên lầu khách sạn Thiên Phong chầm rãi xuống ngồi ở phòng khách. Nàng bơ phờ mệt nhọc nhưng sắc đẹp thiên phú vẫn cho hiện rõ trên khuôn mặt trái tuan, mặc dầu nàng chưa tô điểm. Ngồi thâu mình lại trong chiếc ghế nệm, nàng cảm thấy mệt khoáng trống trong lòng và bên ngoài khi trời lành lạnh của giai đoạn lập đông cũng ảnh hưởng nhiều đến tâm trạng của con người tuy đang ở một nơi nào nhiệt mà vẫn lẻ loi cô độc.

Người bại phòng đến bên hỏi.

— Thưa cô trời chưa sáng, chắc cô định đi đâu mà thức sớm vậy ?

Ngọc Anh thong thả đáp :

— Tôi cần tiền đi. Có một ông bạn hẹn hôm nay đem xe lại trước.

— Nếu vậy thì cô cứ ở trên phòng cho tôi chăng nào ông ấy đến tôi sẽ bảo tin.

Ngọc Anh nghe đề nghị hợp lý đựng điều lên anh bồi phòng lại vẫn và hỏi tiếp :

— Mà ông ấy đi xe hiệu gì ? Và nếu hỏi có thì ông ấy gọi điện chi ? ở đây có tôi mấy người đân bà, không khéo tôi gọi cô [illegible] rầy chết.

Ngọc Anh ngân ngử một chút, đáp :

— Nếu người nào đi xe Peugeot đen mà muốn hỏi tên Tư Anh là anh cho tôi hay.

Rồi nàng thong thả trở lên phòng vẫn với một dáng điệu mệt nhọc như khi bước xuống.

Cô tên Ngọc Anh đã được một số người nghe tiếng và biết mặt. Nàng không phải là một nhân vật trong chánh giới, nàng cũng chẳng phải là một người đã thi thố những hành động ích lợi cho xã hội đang khốn đốn và điêu linh. Nàng là một thiếu phụ sắc nước hương trời đã mang số kiếp hồng nhan bị gánh ghét. Nàng đã nhiều điều đứng trong tình trường.

Xuất thân từ một gia đình phú nông, chiến tranh đã làm cho cô bé hồi còn ngây thơ sống trên nhung lụa. trở thành mồ côi vì cha mẹ đã chết trong bom đạn.

Ngọc Anh được người cậu ruột đem về nuôi. Cậu Ngọc Anh cũng có một cô gái, Huệ gần trang lứa với nàng cũng hao hao giống nàng, thành ra người xa lạ không quen thuộc với ông Hội Đồng đều tưởng rằng hai người là chị em ruột thật.

Huệ lớn lên trong một gia đình quá đề dãi và trong một xã hội đầy tuy lạc bê tha. Cô tha hồ làm chuyện ngang trái.

Cô sống quá tự do, cô một ở vô trường. Cô có nhiều bạn trai, chính trong việc giao du theo lối tân thời mà mới ấy mà cô một thương gia làm nghề xuất nhập cảng chính phủ. Cô cũng đã rồi trên lãnh đạo luận ở một nơi xa. Một dưa bé ra đời.

Nàng nhận dưa bé là con và xem đây là một hình thức trả ơn cho gia đình ông Hội đồng, đã cố lòng tốt nuôi nàng năm tư tuổi cơm thơ ấu.

Ngọc Anh năm trên giường suất qua khứ rồi nghĩ đến hiện tại và tương lai. Nàng sắp sửa thành hôn với một người mà nàng tin rằng đời nàng sẽ được bảo đảm thì một là thác đành bay đến tay người yêu tố gần nào đó có mới đời chung, và có con.

Người yêu và cũng hầu học gần bài, Nàng không thể phân bội Huệ, nàng nhận chịu lắt cả. Thật vọng cực điểm, yêu đoạn tuyệt Cuộc hôn nhân tươi đẹp sắp thành bỗng đổ vỡ chỉ vì muốn bảo vệ lòng hoa muốn làm tay nghĩa hiệp tới cùng.

Khi nàng sống một cuộc đời vô định phiêu lưu, thì kẻ cô tội, Huệ, vẫn tiếp tục một cuộc sống bên cạnh anh chồng xuất nhập cảng mà bọn đã thành hôn sau đó. Nhưng Huệ là một cô gái nông nổi cảng nặng cảng lận hơn trong cuộc đời.

Ngọc Anh suy nghĩ đến đây thì có động cơ ngừng lại dưới dưỡng. Nàng bước lại cửa phòng vén màn nhìn xuống. Nàng đinh ninh rằng đời nàng sẽ được yên ổn khi nàng và người xấp đôi. bỏ xứ nay bỏ nơi nầy đến nơi khác để tạo lập cuộc đời. Nhưng chiếc xe dừng trước khách sạn Thiên Phong không phải là chiếc Peugeot đen.

(Còn nữa)

Sổ Tay

TIẾP THEO TRANG 1)

tin như vậy mà Tổng thống E. Loubet vẫn tái chức trọn nhiệm kỳ 7 năm (1899-1906).

Một ông Tổng Thống...bị đưa trước công chúng.

— Tổng Thống PAUL DESCHANEL đáp chuyến xe lửa đặc biệt kinh lý Montluçon (Pháp). Khi đoàn xe tạm ngừng lại một nhà ga dọc đường lúc giữa đêm, Tổng Thống rủi ro... té xuống đất ! Không một ai hay biết, nên xe tiếp tục chạy. Cuộc tiếp đón trong thị tại Montluçon lúc xe tới, nhưng... không có Tổng Thống. Trong khi đó, viên sếp ga ngồi nhà biết mặt Ô. Paul Deschanel nên gọi xe đem về. Ông Paul Deschanel...tự chức sau 7 tháng 6 ngày làm Tổng Thống.

oOo

Trên là 4 ông Tổng Thống Pháp... bẻ bối.

Đến ông R. POINCARÉ, Tổng Thống trong thời kỳ đệ nhất thế chiến 14-18 đã lưu lại lịch sử một một câu nói nhiều ý nghĩa: «Người ta chê đầu tôi tất cả. Tôi được nghe thấy tất cả đa bảo chi» (1)

Pháp là một nước dân chủ vô địch. Song, chánh quyền cấp thừa hành lại muốn biến ông Tổng thống thành... bù nhìn, bằng cách gói lên vị Nguyên thủ toàn những « báo cáo hướng ». Như dân chúng... sung sướng lắm thôi mấn hoàn toàn. Trên các mặt trận, quân ta đánh đâu... thắng đó.

Nhưng, nhân dân Pháp còn có chăm phúc là báo chí được tự do. Bởi vậy, báo chí đã giúp cho Tổng thống R. Poincaré nghe thấy tất cả những gì mà các cấp thừa hành có tính che dấu.

oOo

Nhưng, không phải ai làm Tổng Thống cũng an hưởng sung sướng suốt đời, khi chúng ta nhớ lại trong số 35 vị Tổng thống Hoa Kỳ đã có 4 ông bị... ám sát chết. Ô.A. Lincoln bị ám sát năm 1865, O.J.Garfield bị giết năm 1881, O.W. Mac Kinlly ngã gục năm 1901 và O.J.F Kennedy bị bắn nhân năm 1963. Ở Pháp Tổng Thống Sindi Carnot bị ám sát năm 1894 ông, Ô.Paul Doumer bị bắn chết năm 1932. Còn 15 Tổng thống khác của Pháp thì có 3ô 7 ông không nghi trọn nhiệm kỳ, hoặc bị lật đổ, hoặc từ chức vì lẽ gì đó, hoặc chết bất đắc kỳ tử.

oOo

Trở lại bạn tuổi của Tổng thống đang làm đề tài cho chánh giới Saigon bàn tán, chúng tôi nhận thấy

---

Theo Hiến pháp soạn thảo V.N.C.H. nước ta có Tổng thống, phó Tổng Thống mà luôn có Thủ tướng nữa.

Đó là chưa kể những Tổng Trưởng, Bộ trưởng. Thế trường Vậy, việc lãnh đạo quốc gia không đúng là chỉ có một ông Tổng Thống.

T.T.Q.

1) Lời của Tổng Thống R.Poincaré là :
«On me cache tout. J'apprends tout par les journaux».

Lời bàn đua ngựa

KỲ ĐUA CHỦ NHỰT

8-1-67

ĐỘ NHỨT

Ngựa D3 Đua 800th.

Huỳnh ngọc Liên nhứt — Tân Thành nhì — Thớt Hiệp ngược

ĐỘ NHÌ

Ngựa C4 — Đua 1200th.

Đạm Đề nhứt — Ngọc Nga nhì. — Hồng Dương Nhì ngược.

ĐỘ BA

Ngựa B4 — Đua 1500th.

Kim Hồ Điệp nhứt — ThanhHùng nhì — Anh Lan ngược.

ĐỘ TƯ

Ngựa A4 — Đua 1500th.

Huỳnh Phi Long nhứt — Hoa ngọc Lan nhì —Tarzano ngược.

ĐỘ NĂM

Ngựa D3 — Đua 1200th.

Huỳnh Anh nhứt — Mỹ Phụng nhì — Vinh ngược

ĐỘ SÁU

Ngựa C4 — Đua 1500th.

Việt Quốc nhứt — Đông Hiệp nhì — Hoàng Sơn ngược

ĐỘ BẢY

Ngựa D4 Đua 1400th.

Hồng Trư Phong nhứt — MaLong Phi nhì — Hồng Mai ngược.

bình minh

CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

TIẾP THEO D TRANG 1

TIẾP THEO O TRANG 1

lịch sử. Thường các sử gia Trung Hoa lên án những âm mưu tại triều đình và những phụ nữ chiếm đoạt được quyền hành chính trị, và các sử gia lên án bà hoàng hậu trong lịch sử Trung hoa đã chiếm được quyền hành nhiều vậy.

VATICAN.— Đức Giáo Hoàng Phao Lô Đệ Lục vừa lên tiếng hô hào Trung-Hoa CS hãy tái lập những mối liên lạc với công giáo La Mã. Đức Giáo Hoàng nói rằng Ngài muốn thảo luận hòa bình với những người cầm quyền tại Trung Hoa lục địa, Giáo Hội sẽ không bao giờ bỏ quên những người đã bị hoàn toàn cô lập trên lục địa Trung Hoa và cũng không bao giờ bỏ hy vọng là sẽ có, sự tái sinh và phát triển công giáo ở đó. Sự tự do tín ngưỡng tại Trung hoa đang gặp phải những trở ngại lớn và tất cả những nhà truyền giáo đã bị trục xuất.

Đức Giáo Hoàng đã lên tiếng trên trên tại giáo đường La Mã trong ngày bế mạc lễ kỷ niệm ngày thành lập giáo lãnh đạo công giáo La Mã tại Trung-hoa cách đây 20 năm.

1 trực thăng bị bắn rớt gần Tây Ninh

SAIGON (VTX).— Một phi cơ trực thăng của Lực quân Hoa kỳ loại UHIB đã bị bắn lực Việt Cộng từ dưới đất bắn rơi vào lúc 10 giờ 20 sáng qua tại một nơi cách Tây Ninh 22 cây số về phía Bắc Tây Bắc. Không có người nào bị thịt bại.gì.

Xác chiếc trực thăng này đã được đưa về căn cứ hai tiếng rưỡi đồng hồ sau đó.

TIẾP THEO H TRANG 1

Ngoài chiếc United Onward kể trên là chuyến tàu chở vải thô bao của hai tàu nữa là Plate Exporter và United Forward cùng chở mỗi tàu lối 600 tấn vải, sẽ được ưu tiên tiếp tục cập bến sau.

Ngoài ra theo Nha thương cảng Saigon thì hiện nay ở các kho thương cảng cân tới 1.143 kiện hàng vải cân nặng gần một trăm tấn, đang được các nhà nhập cảng vải lân lượt tới nhận lãnh.

Với số lượng vải nhập cảng được tung ra bán trên thị trường trước và sau dịp Tết Đinh Mùi lên tới 32 triệu thước trị giá đến ba tỷ bạc Việt Nam.

TIẾP THEO S TRANG 1

sự kiện, cho rằng bộ không nhận được tin tức nào qua các sự tiếp xúc ngoại giao riêng với Hà nội để tán thành ý kiến cho rằng các lời tuyên bố công khai đó hiện tạo ra sự thay đổi ý nghĩa.

Nỗ lực của U Thant

Các viên chức Hoa Kỳ cũng biểu rằng Tổng thư ký Liên Hiệp Quốc U Thant cho đến nay có tuân quyền về nỗ lực để bảo đảm có sự hưởng ứng của Hà nội đối với đề nghị của Hoa kỳ nhằm thương thuyết ngày mà không cần đến điều tiên quyết nao.

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC

(Tối thứ bảy 7-1-1967 từ 19 giờ đến 6 giờ sáng chủ nhựt (Trưa chủ nhựt 8-1-1967 từ 13 giờ đến 14 giờ 30)

B.S. Trần Thị Hạnh 128, Cư xá kiến thiết Lê Đại Hành Phú Thọ CHOLON

B.S. Trương Hán Bật 67, Triệu Quang Phục CHOLON

B.S. Nguyễn Trung Thiệu 40, Cao Thắng SAIGON

B.S. Dương Đình Tuấn 371A, Hai Bà Trưng SAIGON

TIẾP THEO H TRANG 1

Giao thông vận tải Trung Hoa cho biết, mộ đường bay Đài Bắc Saigon ông hy vọng rất nhiều sẽ sự nối vững thương trường ở hai nước. Ông Tổng trưởng cũng cho biết thêm, vào cuối tháng 1-67 năm nay, sẽ tổ chức một cuộc hội nghị tại Saigon giữa hai nước, Hoa Việt, lấy danh hiệu là «Hội nghị Hợp tác Kinh tế Hoa Việt lần thứ 4».

Nhân dịp này, ông Trương văn Thuần Uỷ viên Giao Thông Vận Tải đã giải thích rõ thêm với chúng tôi về việc Việt Nam hai lần không cho phi cơ hành khách của hãng Hàng Không Hoa kỳ Pan American thả những chiếc Phantom của hãng bỏ dã nhào lại tấn công. Một ông 2 chiếc Mig-21 đã bị hạ hồi 1 năm tiền không không, nhưn chiếc kia thì bị nổ tung dưới mũi đất.

Vì cớ sự cố phi cơ của BV bị các phi cơ Hoa kỳ bắn hạ cả thảy là 36 chiếc phản lực loại Mig kể từ khi có cuộc oanh kích BV đến nay.

TIẾP THEO H TRANG 1

cơ F.4 C Phantom đi hộ tống cho 1 chiếc phi cơ trinh sát, và khi phản lực cơ Mig-21 lên nghênh chiến thì những chiếc Phantom của hãng bỏ dã nhào lại tấn công. Một ông 2 chiếc Mig-21 đã bị hạ hồi 1 năm tiền không không, nhưn chiếc kia thì bị nổ tung dưới mũi đất.

Vì cớ sự cố phi cơ của BV bị các phi cơ Hoa kỳ bắn hạ cả thảy là 36 chiếc phản lực loại Mig kể từ khi có cuộc oanh kích BV đến nay.

CHIA VUI

Được tin vui ông Bà Nguyễn văn Bằng, chủ tiệm Phở «Bằng», số 18 đường Hàm Nghi Dalat, định lễ thành hôn cho trưởng nam là ông NGUYỄN VĂN CHẤT, Trung úy Q.B.V.N.C.H sánh duyên cùng cô NGUYỄN THỊ LIÊN HOA con của bà quả phụ Nguyễn xuân Đệ số 11/2B Duy Tân Cần thơ. Hôn lễ sẽ cử hành tại Cần thơ ngày 6-1-1967.

Vì đường xá xa xuôi không tiện đến nơi chúng tôi xin thành thật chia vui cùng ông Bà Bằng và cầu chúc cho hai cháu được hạnh phúc trọn đời.

Ngô La	Huỳnh hữu Khoa
Bùi văn Bài	Nguyễn tấn Giao
Trương Tinh	Trương Lai
Hà Vệ	Nguyễn văn Ngọc
Hà Tài	Phan Xu
Trịnh văn Ut	Ngô thành Xương

HỢP TÁC XÃ NGUYỄN HUỆ
230 Đại lộ Hậu Giang
SAIGON

CAO PHÓ

Chúng tôi lấy làm đau đớn báo tin để thân bằng quyến thuộc rõ :

Bà quả phụ NG.-NGỌC-THỤ

Nhủ danh **NGUYỄN THỊ ĐANG**

Pháp danh **DIỆU LẬP**

là mẹ, mẹ vợ, bà, chị chúng tôi đã mệnh chung ngày 25 tháng 11 năm Bính Ngọ, tức 5-1-1967, tại 249 Nguyễn minh Chiếu (Phú-Nhuận), hưởng thọ 72 tuổi.

Tang lễ sẽ cử hành hồi 8 giờ sáng 28 tháng 11 năm Bính Ngọ, tức 8-11-1967 tại nghĩa trang Giác Tâm (Bà Quẹo).

Trưởng nam	: NGUYỄN NGỌC VINH
Thứ nam	: NGUYỄN NGỌC LÂM
—	: NGUYỄN NGỌC HÀI và vợ con
—	: NGUYỄN NGỌC SƠN
Trưởng nữ	: NGUYỄN THỊ MÙI và con
Thứ nữ	: NGUYỄN THỊ SỬU, chồng VÕ THÀNH HỘ và các con
—	: NGUYỄN THỊ NGỌ, chồng ĐỖ VĂN NGỌC và các con
—	: NGUYỄN THỊ QUÝ,
—	: NGUYỄN NGỌC DUNG, chồng và con
Em trai	: NGUYỄN DOÃN TRUNG và vợ con
Em gái	: NGUYỄN THỊ NHỜ và con
—	: NGUYỄN THỊ THỌ và chồng con
Em	: NGUYỄN QUÝ CƯƠNG và vợ con

Cáo phó này thay thế thiệp Tang

PHÂN ƯU

Chúng tôi được tin :

Bà CHARLOT

Nhủ danh **DƯƠNG THỊ THU HÀ**

là bào muội của Đại tướng Dương văn Minh.

Vừa từ trần, tại Toulon ngày 4-1-67.

Chúng tôi xin thành thật chia buồn cùng bạn Charlot và tang quyến, nhứt là Ông Bà Đại Tướng Dương văn Minh, và cầu chúc hương hồn Bà Charlot sớm tiêu diêu nơi miền cực lạc.

ÔNG BÀ VÕ VĂN ỨNG
— TRỊNH VĂN TIỀNG

VIỆT NAM CỘNG HÒA
BỘ TÀI CHÁNH
TỔNG NHA QUAN THUẾ
NHA KỸ THUẬT
PHÒNG TRỮ HÓA VÀ PHÁT MÃI

Cáo thị bán đấu giá *Công khai*

Đúng 9 giờ sáng ngày 12 tháng giêng năm 1967, tại Kho « O » (Kho Phòng Trữ-Hóa và Phát Mãi) Thương Cảng Saigon, sẽ có cuộc bán đấu giá công khai nhiều lô hàng hóa sai ấp và mãn hạn lưu khố đã thuộc quyền sở hữu của Tổng Nha Quan Thuế như sau :

— Đồng hồ đeo tay đàn ông, đàn bà
— Chén, đĩa ngoại quốc — Bảo ngư
— Vỏ — Phụ tùng xe hơi
— Âu dược — Đèn pile — Bột ngọt
— Dép cao su — Giấy quyến
— Giấy đồng hồ — Máy điều hòa không khí và một số linh tinh khác.

Bảng kê đã đủ chi tiết được phát trước ngày bán đấu giá tại Phòng Trữ Hóa và Phát Mãi Quan Thuế (kho O Thương Cảng Saigon).

Công chúng được mời đến xem hàng tại địa điểm trên 2 ngày trước khi bán, sáng từ 9g30 đến 11g30, chiều từ 3giờ đến 5 giờ.

Saigon, ngày 29 tháng 12 năm 1966
TRƯỞNG PHÒNG TRỮ HÓA
và PHÁT MẠI
LÊ VĂN THẦM

Cáo thị đấu thầu khẩn hạn

I.— NGÀY GIỜ VÀ NƠI MỞ THẦU :

Ngày 12-1-67 hồi 8giờ 30 tại Cục Mãi Dịch, số 163 Đại lộ Chi Lăng, Phú Nhuận (GIA ĐỊNH).

II.— MỤC TIÊU VIỆC THẦU :

V/v cung cấp giấy đa deo cao cho Nữ Quân Nhân thuộc ĐLS số 3557/MD/MU2 ngày 2-1-67 tạ giá ước lượng 1.375.000đ00

III.— NƠI THAM KHẢO ĐIỀU LỆ SÁCH :

Trong những ngày giờ làm việc tại Cục Mãi Dịch, 163 Đại lộ Chi-Lăng, Phú Nhuận (GIA ĐỊNH) (Phòng Mãi Dược).

KBC. 3.528, *ngày 3 tháng 1 năm 1967*
CỤC MÃI DỊCH

LỜI RAO ĐẤU THẦU THỰC PHẨM CHÍN

I.— Ngày giờ và nơi đấu thầu :

Ngày 16 tháng 1 năm 1967, lúc 10giờ tại Tòa Hành Chánh Tỉnh Định Tường.

II.— Mục tiêu việc thầu :

Cung cấp thực phẩm chín cho Bệnh Viện và Bảo Sanh Viện Mỹ Tho trong năm 1967 (từ 1 tháng 1 đến hết ngày 31 tháng 12 năm 1967). Ước lượng cung cấp 4.000.000đ00.

III.— Nơi tham khảo điều kiện sách :

Trong những ngày giờ làm việc :
— Bà Y-Tá.
— Tòa Hành Chánh Định Tường.
— Trung Tâm Y Tế Toàn Khoa Tỉnh Định Tường.

Mỹ Tho, ngày 31 tháng 12 năm 1966
Giám Đốc Trung Tâm Y-Tế
Toàn Khoa Định-Tường
BS. **NGUYỄN VĂN THANH.**

Sổ Đặc Biệt Tục Bản

Nhà in BÌNH-MINH
173 Phạm-ngũ-Lão S.g.
Q.L. Phạm-văn-Bê

TIẾP THEO A TRANG 1

và độc lập chắc chắn».

Phản ứng Gia Nã Đại

OTTAWA (A.F.P).—Lời tuyên bố của Mai văn Bộ, tổng đại diện của Hà nội tại Bắc Kinh thì các cuộc đàm phán hòa bình sẽ có thể tổ chức được ngay, nếu Hoa kỳ chấm dứt các cuộc không kích tại Bắc Việt, cho tóinay chưa thấy có phản ứng chính thức nào tại Gia Nã Đại cả.

Tuy nhiên, ông Chester Ronning, người từng được chính phủ Gia nã-Đại biệt phái nhiều lần sang Hanoi đã tuyên bố hôm qua tại Waterloo (Ontario) là Hoa kỳ cần phải chấm dứt các cuộc oanh kích tại BắcViệt trước khi có thể mở được các cuộc đàm phán hòa bình.

Ông Ronning cho rằng nếu Hoa Kỳ tiếp tục cuộc leo thang oanh kích thì tới mức nào đó khiến T.C có thể cho đó như là một mối hăm dọa đối với nền an ninh của nước nầy.

Mặt khác, cựu đặc sứ Ronning cũng tỏ vẻ nghi ngờ về một sự toan thắng quân sự của Hoa Kỳ tại VN.

Hà nội (AFP).—Sau cuộc phỏng vấn Thủ tướng Phạm văn Đồng của ký giả Salisbury, thông tín viên của Nữu Ước Thời Báo, Thông tấn xã B.V. được chánh phủ tuyên bố rằng : « Lập trường 4 điểm của chánh quyền Hà nội là căn bản cho việc giải quyết vấn đề VN ».

THỨ TƯ TUẦN SAN ĐẶC BIỆT

Sau khi quý vị đã đọc :

1) Đêm nghe Tiếng Đại Bác (Nhà Ca). 2) Mỹ Linh và Tôi (Phan Tăng Mai). 3) Dấu Chân Sắt Đỉ (Duyên Anh). Quý vị rất hài lòng (Ba quyển trên đều bán sạch tại bàn tay mai). 4) Ngày 15-01-67 phát hành cuốn TUYỂN TẬP QUỐC TẾ — Với sự góp mặt của : — Tennessee Williams — François Clément — Johanne Jean — Charles — Slawomir Mroczek — Bernard Clavel — Francis Joachim — Roy Linh động hấp dẫn không thua tác phẩm nào....

GIÁ 30 ĐỒNG

BẠN ĐỌC HÃY ĐÓN XEM :

SỐ ĐẶC BIỆT TỤC BẢN

NHIỀU MÀU - 6 TRANG - 3 ĐỒNG

PHÁT HÀNH chiều Chủ Nhựt **8-1-67**

tiền

TIẾNG NÓI BẤT KHUẤT CỦA NHÂN DÂN

Chủ nhiệm kiêm chủ bút : **Đặng-văn-Nhâm**

Do nhiều cây bút lão luyện, yêu nghề làm sôi động các Vấn đề Xã hội, Kinh tế, Chánh trị, Văn nghệ để phục vụ Bạn đọc

Bạn đọc hãy đón xem : ***TIỀN*** tục bản chiều ***8-1-67***

ĐẶC BIỆT VỀ CÁC VẤN ĐỀ :

— HOẠT ĐỘNG CỦA DÂN BIỂU QUỐC HỘI.
— Vấn đề nhập cảng xe hơi, tủ lạnh, xe gắn máy, máy truyền hình.
— Vấn đề Nhà Phố Saigon —Giải pháp chống nạn tăng tiêu thuế nhà phố và đuổi nhà phố.
— Sau 244 ngày ngưng việt, toàn thể nhân viên Biện tập Nhựt Báo **TIỀN** đã làm gì ?

của KIM SƠN

— Vận mạng của các bạn đọc Chiêm tinh gia THÁI.LAN khám phá theo phương pháp Tây-phương một cách xác thực.
— Từ những lượt lệ lỗi thời đến sự leo thang của vật giá.

của THỨ LĂNG

— CHƯƠNG : Chương sôi động. Chương đầy đủ. Chương sớm kết thúc và hấp dẫn : HIỆP KHÁCH HÀNH

của PHƯƠNG THẢO

— Và đầy đủ tin tức mau lẹ v.v...

Xuân

Xuân về ta uống rượu ta
Vừa ngon vừa rẻ rượu nhà vấn hay

~ Rhum vieux Hiệp Hòa cũ rích
~ Apéritif Hiệp Hòa mới tinh

THƠM NGON ~ TINH KHIẾT

Hai sản phẩm độc đáo của CÔNG-TY ĐƯỜNG VIỆT-NAM

ĐẶC BIỆT : từ nay đến 9-1-1967, mỗi khách hàng được mỗi mua một chai Apéritif với giá quảng cáo 220 ₫ tại :

CÔNG-TY ĐƯỜNG VIỆT-NAM
14-15 Bến Vân-Đồn . Saigon

MÌNH ƠI ! ĐÊM NAY MÌNH HẸN Ở ĐÂU ?

Ở VICTORIA

VICTORIA là :

♥ Là nơi hẹn hò của những tài tử giai nhân.
♥ Là nơi giải trí của những người hào hoa phong nhã.
♠ Là nơi lý tưởng cho những người sành điệu.

KHUNG CẢNH : Huyền ảo — Ấm cúng — Sang trọng

NIGHT CLUB VICTORIA
417 VÕ DI NGUY PHÚ NHUẬN

RAO VẶT — RAO VẶT

SANH LỢI

Quí vị có ít nhiều vốn chưa cần dùng muốn cố lời do Villa Buildinn Hotel (Grosse Au Porteur Notarié)
— Hoặc mua được trả góp.
— Bán nhận đủ tiền mặt

Xin do MYKIM
8. Ngô Tùng Châu SAIGON
ĐT23.989

Khi có thai, đau trăng dạ dưới đau ê hà ngang lưng, đi đứng khó khăn dường tiểu nóng gắt, nên uống

BÁ ĐÃ AN THAI số 43
VÕ-VĂN-VÂN
(K.N. số 149, 16-5-1963)

RONÉO
NGUYỄN.VÕ

Chuyên trình bày DỰ ÁN — KHẾ ƯỚC — ĐƠN XIN ĐẦU TƯ. SÁCH GIÁO KHOA do Họa sĩ phụ trách. In bằng máy Tự Động.
Thử hết các cơ sở Thương Mãi Thủ Đô rất tín nhiệm ở chỗ IN ĐẸP, ĐÚNG HẠN.
Quí vị ở xa, thư hỏi :
221 Phạm ngũ Lão Saigon

9 giờ tối uống
— 6 giờ sáng, xỉ không đau bụng
— khỏi cơ ăn, đi làm việc như thường.
— không cóng phát tỷ vị
— Trị bịnh bón uất lâu năm
THANH TẠNG BỔ TÁ HOÀN
Số 5 tục danh là XÔ BỔ, TRỤC. ĐÀM VÕ VĂN VÂN (Ky Thai)
Các tiệm thuốc Việt-Hoa đều có bán.
K.N. số 432 ngày 24-3-66

KỸ NGHỆ SẮT ĐỒNG - TIẾN
543/66 Phan-Đình-Phùng (Bàn Cờ)
Chuyên sản xuất — cung cấp giường, tủ, bàn, ghế, cửa sắt, ống nước v.v... Giao hàng mau lẹ — Giá phải chăng.

Bá dã sơn quân tán số 1
VÕ-VĂN-VÂN trị bịnh tử cung Bạch đới hạ.
(Hỏi các Tiệm thuốc Việt Hoa).
K.N. Số 145/15 11-63

Trị đau bụng no hơi SÌNH BỤNG ta mửa
Trẻ con cọc sửa nên chú ông
Số 3 TÊ THẾ TIÊN ĐƠN
Võ Văn Vân
mỗi ngày, 3 lần sẽ hết bịnh (nên để sẵn trong nhà)
K.N. số 431
ngày 25-9-63/24-3-64

HÃNG LỊCH ĐỒNG - NAI
29 Tự Do Thâu — SAIGON
Điện thoại : 20.678
(Thẳng cửa Đông chợ Bến Thành)
Chuyên sản xuất đủ loại lịch : treo tường — Mạ vàng — Lịch thiếc—Lịch bỏ túi—Agenda—Lịch Bloc để bàn — Lịch 6 tờ phong cảnh Việt Nam và Ngoại quốc in Offset—In lụa (Serigraphie)- Nhiều kiểu rất mới lạ.
BÁN SỈ — BÁN LẺ

Bệnh Học Hay Quên !!!

Các bạn học sinh sinh viên thi hay bị rớt hoài, tại bộ óc tìm thận sét kém nên học rất khó thu nhớ không nhớ dài, khi thi không cho nhớ những bài đã học. Vậy ai có bệnh đó, hoặc bị mau thuộc nhưng mau quên ngay, hoặc bộ quên tiếc vật trên xa làm việc cần nhớ dại, xin mời lại :

ĐÔNG Y SĨ NG.-GIA-THƯỢC
169B Đại lộ Nguyễn văn Thoại Gia Định
(Gần Sở Giấy Thép Gò Phú Thọ)
(trước số 582 Phan-T-Giản) *(K.N. 21217-11-66)*